

Plagiarism Checking Report

Created on 2025-07-22 06:56:04 at 06:56 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
4378306	Jul 22, 2025 at 06:44 AM	ed.uthai@mcu.ac.th	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	การพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ.docx	Completed	5.07 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	จังหวัดอุทัยธานี	วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี	Wikipedia	0.64 %
2	พระพุทธบาท	วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี	Wikipedia	0.22 %
3	GUIDELINES FOR POTENTIAL BUILDING TOURIST DESTINATION IN SUANPUNG RATCHABURI	Theprasit , Bhorntida	วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี	0.22 %
4	การศึกษาปัจจัยที่ใช่ในการจำแนกเขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติ กรณีศึกษา : อุทยานแห่งชาติที่มีศักยภาพสูง	ราตินี พงษ์รูป	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	0.19 %
5	พระพุทธชินราช	วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี	Wikipedia	0.18 %
6	Guidelines for Developing Local Development Plans for Local Government Organizations	อำคุณ, ภัทรา วดี	Journal of Roi Kaensarn Academi	0.17 %
7	The Challenge in ASEAN Community and Conservation and Heritage Tourism in Social Context Thailand	กำเนิดสินธุ์, กัน ยาวรรณธ์	Journal of Humanities and Social Sciences Bansomdejchaopraya Rajabhat University	0.16 %
8	http://ojs.mcu.ac.th/index.php/BAS/article/download/6793/4487	ojs.mcu.ac.th	ojs.mcu.ac.th_nutch	0.15 %
9	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธรวรารามวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา	จุฑาภรณ์ ทองเพ็ญ	มหาวิทยาลัยบูรพา	0.15 %
10	แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี,Guidelines in Enhancing Participation of Ubon Ratchathani Rajabhat University Students' in the Local Development	ปรีดี ทุมเมฆ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	0.13 %

Match Details

[illegible]

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
อื่นแตกต่างทางวัฒนธรรมของชนต่างสังคมไม่ว่าจะเป็นด้านศิลปะ สถาปัตยกรรมโบราณสถานโบราณวัตถุเรื่องราวและคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์รูปแบบวิถีชีวิตภาษาการแต่งกายการบริโภคความเชื่อศาสนา จารีตและประเพณีล้วนแต่เป็นสิ่งดึงดูดใจที่สำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยววัฒนธรรมขึ้น๑๑๒ความสำคัญของปัญหาจังหวัดอุทัยธานีตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนล่างบริเวณลุ่มน้ำสะแกกรังซึ่งเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำเจ้าพระยาทิศเหนือต่อจากกรุงเทพมหานครระยะทางประมาณ๒๐๖กิโลเมตรผ่านถนนสายเอเชียก่อนแยก	การศึกษาลักษณะการแต่งกายและเทคโนโลยีของชุมชนท้องถิ่นชาลววิทย์ เกษตรศิริ 2540 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม Cultural and Traditional Tourism เป็นการท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆอันประกอบด้วยการเรียนรู้การสัมผัสการชื่นชมกับเอกลักษณ์ความงามของวัฒนธรรมคุณค่าทางประวัติศาสตร์วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของกลุ่ม ชนอื่นแตกต่างทางวัฒนธรรมของชนต่างสังคมไม่ว่าจะเป็นด้านของ ศิลปะสถาปัตยกรรมโบราณสถานโบราณวัตถุเรื่องราวและคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์รูปแบบวิถีชีวิตภาษาการแต่งกายการบริโภคความเชื่อศาสนา จารีตประเพณีล้วนแต่เป็นสิ่งดึงดูดใจที่สำคัญช่วยกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมขึ้นซึ่งจะทำให้เกิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่ต้องรับผิดชอบต่อไปจึงยั้งพื้นฐานทางวัฒนธรรมบุญเลิศจิตต์วัฒนา 2548 จังหวัดอุทัยธานีเป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งในส่วนของการรักษาและดำรงไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมสังคมวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนในท้องถิ่นจังหวัดอุทัยธานีเป็น จังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมายเช่นล่องเรือแม่น้ำสะแกกรังวัดท่าซุงหรือวัดจันทารามวัดอุโปสถารามวัดถ้ำเขาวงตอกโรงพยาบาล สะแกกรังวัดผาทั้งศูนย์ผ้าทอลายโบราณบ้านผาทั้งถ้ำพวยถ้ำเขาพระยา พายเรือบ้านกระเหรี่ยงแก่นมะกรูดหุบป่าดาดต้นไม้ยักษ์บ้านสะนาสะพานแขวนเกาะเทโพเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งและน้ำตกผาร่มเย็นมีแม่น้ำที่สำคัญคือแม่น้ำสะแกกรังแผนพัฒนาจังหวัดอุทัยธานี 131 วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมการท่องเที่ยวทั้งปี 7 ฉบับที่ 4 เมษายน 2564 2561 แต่ทั้งนี้ยังไม่มีการส่งเสริมหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ให้เป็นที่ยุ้จัก
ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจที่พลเมืองวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตรวมถึง พระพุทธศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรมความรู้ความเข้าใจการดำรงชีวิตของ มนุษย์และเข้าใจถึงการพัฒนารูปแบบเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยตามกาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่างๆทำให้เกิดความเข้าใจในตนเองและเข้าใจผู้อื่นยอมรับ ในความแตกต่างมีคุณธรรมมีความอดทนอดกลั้นสามารถนำความรู้ไปปรับ ใช้ในการดำเนินชีวิตมีคุณภาพชีวิตที่ดีอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุขเป็นพลเมือง ดีของประเทศชาติและสังคมโลกของประชาชนในเมืองพระ	2551 1 2 'ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ของกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจการ ดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคมการ ปรับตัวตามสภาพแวดล้อมการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเข้าใจถึง การพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยกาลเวลาตามเหตุปัจจัยต่างๆวารสาร อารยธรรมศึกษาโขงสาละวิน MekongSalween Civilization Studies Journal 238 เกิดความเข้าใจในตัวเองและผู้อื่นมีความอดทนอดกลั้นยอมรับ ในความแตกต่างและมีคุณธรรมสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนิน ชีวิตเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลกนอกจากยังได้อธิบายถึง ขอบเขตการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 ดังนี้ ศาสนา ศีลธรรมและ จริยธรรม แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หลักธรรมของ พระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือการนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติใน การพัฒนาตนเองและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขเป็นผู้กระทำความดีมีค่านิยามที่ดีงามพัฒนาตนเองอยู่เสมอรวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและ ส่วนรวมขหน้าที่พลเมืองวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตระบบการเมืองการ ปกครองในสังคมปัจจุบันการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขลักษณะและความสำคัญการเป็นพลเมืองดี ความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรมค่านิยมความเชื่อปลูกฝังค่านิยามด้านประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสิทธิหน้าที่ เสรีภาพการดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก เศรษฐศาสตร์การผลิตการแจกจ่ายและการบริโภคสินค้าและบริการการบริหารจัดการทรัพยากร

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ยังยืนขึ้น๑๒๒แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว๑ความหมายของการท่องเที่ยวความหมายของการท่องเที่ยวจากท้องถื่นนครสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้นณกรุงโรมประเทศอิตาลี footnoteRef 16 ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้คือการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางที่มีค่าความเป็นเงื่อนไขในการท่องเที่ยวคือ 16 นิคมจารุณีการท๑องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท๑องเที่ยวกรุงเทพบริษัทโอเอสพริ้นต้งเ้าส๑๒๕๔๑๑มีการเดินทาง	รวรวิหารจังหวัดฉะเชิงเทรา"มีแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้\ n1 .แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว\ n2 .แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยว\ n3 .แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม\ n4 .แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน\ n5 .แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น\ n6 .ข้อมูลเกี่ยวกับวัดโสธรวรารามวรวิหารจังหวัดฉะเชิงเทรา\ n7 .งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง\ n8 .กรอบแนวคิดในการวิจัย\ n โดยมีรายละเอียดดังนี้\ n แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว\ n1 .ความหมายของการท่องเที่ยว\ n ความหมายของการท่องเที่ยวจากท้องถื่นนครสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วย\ n การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้นณกรุงโรมประเทศอิตาลี(นิคมจารุณี, 2544)ได้ให้ความหมาย\ n ของการท่องเที่ยวไว้คือการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางที่มีค่า 3 ค่าเป็นเงื่อนไขในการท่องเที่ยว\ n คือ\ n1.1การท่องเที่ยวจะต้องมีการเดินทาง(Travel)หมายถึงการเดินทางจากสถานที่หนึ่ง\ n ไปยังสถานที่หนึ่งโดยใชยานพาหนะไปเป็นระยะทางไกลหรือใกล้ก็ได้\ n1.2การท่องเที่ยวจะต้องมีจุดหมายปลายทาง(Destination)หมายถึงมีสถานที่ที่เลือก\ n เดินทางไปเยือนและใช้ช่วงเวลาหนึ่งอยู่ณที่นั้นมกมีสถานที่ที่มีความสวยงามทางทัศนียภาพมาก\ n หรือเป็นสถานที่ที่มีรากฐานทางประวัติศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่หรือเป็นสถานที่ที่มีวัฒนธรรมประเพณี\ n 8 \ n กิจกรรมที่น่าสนใจซึ่งณที่นั้นมสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการท่องเที่ยวที่เพียงพอสำหรับ\ n สนองความต้องการและความพอใจแก่ผู้มาเยือน\ n1.3การท่องเที่ยวจะต้องมีจุดมุ่งหมาย(Purpose)หมายถึงมีจุดประสงค์ในการในการ\ n เดินทางไม่ใช่เพื่อประกอบ
บริการท่องเที่ยว Tourism Service และการตลาดการท่องเที่ยว Tourism Market of Tourist แต่ต้องค๑ประกอบย่อยๆที่มีความสัมพันธ์กันเป็นเหตุและผลซึ่งกันและกันความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวจึงอยู่ที่ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั่นเอง footnoteRef 28 ทั้งนี้การท่องเที่ยวจึงเป็นปรากฏการณ์ของมนุษย์ที่สร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมในการเดินทางไปท่องเที่ยวแต่ละสถานที่ย่อมมีจุดหมายของการเดินทางไปท่องเที่ยวที่ต่างกัน 28 อรุณชติลปิมณี	ถึงการเดินทางกลับมาเยือนอีกน๑เององค์ประกอบของการท่องเที่ยวองค์ประกอบของการท่องเที่ยวหมายถึงธุรกิจและการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวซึ่งได้แก่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2542 3 1 การคมนาคมขนส่ง 2 ที่พัก 3 ร้านอาหารและภัตตาคาร 4 บริการนำเที่ยว 16 5 สิ่งดึงดูดใจให้เกิดการท่องเที่ยวเช่นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์โบราณคดีหรือศาสนารวมทั้งทรัพยากรการท่องเที่ยวในลักษณะของพิพิธานประเพณีความเป็นอยู่วิถีชีวิตและวัฒนธรรม 6 ร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง 7 ความปลอดภัย 8 การเผยแพร่และโฆษณาการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้านคือทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวบริการการท่องเที่ยวและตลาดการท่องเที่ยวแต่ละองค์ประกอบมีองค์ประกอบย่อยๆที่มีความสัมพันธ์กันเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวจึงอยู่ที่ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นน๑เองความสัมพันธ์ระหว่างระบบย่อยทั้ง 3 เกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้ไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการหรือทัศนศึกษาซึ่งอาจเป็นการใช้ประโยชน์โดยตรงและจากการบริการที่เกี่ยวข้องโดยปกติทรัพยากรการท่องเที่ยวทรัพยากรที่ใช้ไม่มวันหมดเพราะรูปแบบการใช้มักเป็นการสัมผัสแต่ภายนอกโดยไม่มีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรใดๆหรืออาจมีการชดเชยได้โดยตลอดเวลาอย่างไรก็ตามในการท่องเที่ยวที่เป็นจริงนั้นการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรมักมีการแปรรูปทรัพยากรและอาจไม่มีการคำนึงถึงการสูญเสียหรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับระบบย่อยต่างๆรวมทั้งผลต่อสิ่งแวดล้อมอื่นๆในทางกลับกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นระบบอื่นๆเช่นระบบชุมชนระบบอุตสาหกรรมเป็นต้น

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
มีมูลเหตุจูงใจอันใดอันหนึ่งที่เป็นตัวกระตุ้นที่เด่นที่สุดแต่มีลักษณะผสมผสานกัน 29 Burkart and Medlik Tourism Past Present and Future New York Harper Row ๑๙๘๕๙๒๒แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนพจนานุกรมได้ระบุว่าแนวคิดและต้นกำเนิดของคำว่าอีโคทัวร์ริซึม Ecotourism มาจากประเทศตะวันตกมีการให้คำนิยามคำนี้หลากหลายขึ้นอยู่กับภูมิหลังของแต่ละคนหรือสังคมที่ผู้เขียนหรือนักวิชาการคลุกคลีอยู่โดยส่วนใหญ่จะให้	หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ Wong Tubtim U 2002 ลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือมุ่งเน้นในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเพื่อประสานการท่องเที่ยวกับความพอใจในการเรียนรู้และสัมผัสกับระบบนิเวศมีความแตกต่างอย่างชัดเจนกับความสนใจประวัติศาสตร์วัฒนธรรมและการพัฒนาอารยธรรมของมนุษย์ในการเอาชนะธรรมชาติ ลักษณะเฉพาะนี้ทำให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่ใช่การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแม้ว่าจะมีความคาบเกี่ยวกันในพื้นที่และอาจรวมถึงการท่องเที่ยวที่มีการควบรวมกับกิจกรรมอย่างอื่นด้วยเช่นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้น Dusit Thani College Journal Vol15 No2 MayAugust 2021 Guidelines for Potential Building Tourist Destination in Suanpung Ratchaburi 302 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นหลักและเน้นการส่งเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ Tourism Authority of Thailand 2013 แนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนการท่องเที่ยวโดยชุมชน Community Base Sustainable Tourism คือการท่องเที่ยวต้องทำงานครอบคลุมทั้งการเมืองเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมโดยมีชุมชนเป็นเจ้าของและมีส่วนในการจัดการ Suansri P 2003 ได้ระบุว่าแนวคิดและต้นกำเนิดของคำว่าอีโคทัวร์ริซึม Ecotourism มาจากประเทศตะวันตกมีการให้คำนิยามคำนี้หลากหลายขึ้นอยู่กับภูมิหลังของแต่ละคนหรือสังคมที่ผู้เขียนหรือนักวิชาการคลุกคลีอยู่โดยส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาที่คู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในบริบทสังคมไทยที่คนกับธรรมชาติมีความผูกพันใกล้ชิดกันแนวคิดนี้จึงเน้นบทบาทของคนและชุมชนมากขึ้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาที่คู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในบริบทสังคมไทยที่คนกับธรรมชาติมีความผูกพันใกล้ชิดกันแนวคิดนี้จึงเน้นบทบาทของคนและชุมชนมากขึ้น footnoteRef 30 30 พจนานุกรมคู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนกรุงเทพฯโครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติพศ๒๕๔๖หน้า๑๑๗๘๑๗๙การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ว่า“การท่องเที่ยวที่เน้นความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นรวมถึง	รายได้ทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ Tourism Authority of Thailand 2013 แนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนการท่องเที่ยวโดยชุมชน Community Base Sustainable Tourism คือการท่องเที่ยวต้องทำงานครอบคลุมทั้งการเมืองเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมโดยมีชุมชนเป็นเจ้าของและมีส่วนในการจัดการ Suansri P 2003 ได้ระบุว่าแนวคิดและต้นกำเนิดของคำว่าอีโคทัวร์ริซึม Ecotourism มาจากประเทศตะวันตกมีการให้คำนิยามคำนี้หลากหลายขึ้นอยู่กับภูมิหลังของแต่ละคนหรือสังคมที่ผู้เขียนหรือนักวิชาการคลุกคลีอยู่โดยส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาที่คู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในบริบทสังคมไทยที่คนกับธรรมชาติมีความผูกพันใกล้ชิดกันแนวคิดนี้จึงเน้นบทบาทของคนและชุมชนมากขึ้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ว่า“การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืนซึ่งมองว่าคนและชุมชนเข้าไปมีบทบาทในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในลักษณะของการเข้าไปมีส่วนร่วมกับส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยมีแหล่งธรรมชาติเป็นฐานแนวคิดการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะเน้นความสำคัญของการควบคุมคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวการให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวการเอาใจใส่ดูแลจำนวนและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวลักษณะสำคัญ 6 ประการที่ประกอบขึ้นเป็นแนวคิดของการจัดการ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
แหล่งวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับระบบนิเวศของพื้นที่นั้นๆโดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน”จากนิยามข้างต้นจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องโดยมีแหล่งธรรมชาติเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมทั้งนี้ชุมชนท้องถิ่นไม่ได้เป็นเพียงผู้ให้บริการหรือ	แต่อย่างใดแต่ผู้ที่เดินทางไปเยือนหรือนักท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์เพื่อชื่นชมความงามเพื่อความเพลิดเพลินหรือเพื่อการศึกษาหาความรู้ในทรัพยากรที่ปรากฏอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นด้วยความรู้สึกที่ดีโดยมีกระบวนการเรียนรู้หรือการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืนกรณีกานูรศิริรักษ์ 2549 18 อุดมเชยกิจวงศ์และคณะ 2548 8182 จากการสรุปนิยามข้างต้นจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ความหมายที่เป็นสาระสำคัญ 4 ประการได้แก่ 1 เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นที่คุณค่าหรือลักษณะเด่นอันเป็นเอกลักษณ์ของทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่ธรรมชาติและอารวมไปถึงแหล่งประวัติศาสตร์โบราณคดีตลอดจนวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาตินั้นด้วย 2 เป็นการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนโดยทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบในการรักษาและอนุรักษ์สภาพแวดล้อมธรรมชาติระบบนิเวศและวัฒนธรรมท้องถิ่น 3 เป็นการท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์หลักให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้หรือได้รับประสบการณ์ผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะกระตุ้นจิตสำนึกให้กับนักท่องเที่ยวในการรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว 4 เป็นการท่องเที่ยวที่สร้างประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม 5 เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีการควบคุมจำนวนของนักท่องเที่ยวให้มีความสมดุลและเหมาะสมกับความสามารถในการรองรับของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวต่อจำนวนนักท่องเที่ยวธรรมชาติเอนฟันธ์ 2547 22 ประชิดสกุลและพัฒน์วิมลจิโรจพันธ์และอุดมเชยกิจวงศ์ 2554 6871
เจ้าของทรัพยากรมีสิทธิในการบริหารจัดการอย่างเต็มที่และเน้นให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชนเพื่อสร้างคุณค่าและความยั่งยืนในระยะยาวโดยมองว่าการท่องเที่ยวต้องทำงานครอบคลุม ๕ ด้านพร้อมกันทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยมีชุมชนเป็นเจ้าของและมีส่วนในการจัดการนอกจากนี้การท่องเที่ยวยังสามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเงื่อนไขและสร้างโอกาสให้องค์กรชุมชนเข้ามามีบทบาทสำคัญในการวางแผนทิศทางการพัฒนาชุมชนของตน	เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวที่มีบทบาทเป็นเจ้าของสิทธิ์ในการจัดการดูแลทรัพยากรเหล่านั้นเพื่อสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชุมชนกับผู้มาเยือนหรือนักท่องเที่ยวโดยแนวคิดนี้เรียกว่าการท่องเที่ยวโดยชุมชน Community Based Tourism การท่องเที่ยวโดยชุมชนมีกระบวนการทำงานที่ครอบคลุมทั้ง 5 ด้านได้แก่ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมโดยชุมชนเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการนอกจากนี้การท่องเที่ยวโดยชุมชนยังเป็นเครื่องมือใช้สำหรับการพัฒนานำการท่องเที่ยวมาเป็นเงื่อนไขสร้างโอกาสให้องค์กรชุมชนได้เข้ามามีบทบาทร่วมวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาชุมชนเพื่อให้ชุมชนเกิดกระบวนการเรียนรู้การวางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรการกระจายอำนาจการแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกันโดยเน้นการจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์ประกอบหลัก 4 ด้านดังนี้ 1 ด้านทรัพยากรทางธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมประกอบด้วยชุมชนมีฐานทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์วิถีชีวิตท้องถิ่นเทศกาลประเพณีวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 2 ด้านองค์กรชุมชนประกอบด้วยชุมชนมีระบบทางสังคมที่เข้าใจพึ่งพิงพึ่งอาศัยกันปราชญ์หรือผู้นำที่มีทักษะความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องต่างๆ และชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา 3 ด้านการจัดการประกอบด้วยชุมชนมีกฎระเบียบกติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวชุมชนมีโครงสร้างการทำงานแผนงานกลไกการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยวและชุมชนสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับการพัฒนาชุมชนและชุมชนมีการกระจายรายได้หรือผลประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรมมีกองทุนของชุมชน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ในชุมชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนที่มีแนวโน้มว่าการท่องเที่ยวจะรุดคืบเข้าไปถึงหรือต้องการเปิดเผยชุมชนของตนให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างให้มีการสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรและกระจายอำนาจการตัดสินใจโดยเน้นความสำคัญของการจัดการธรรมชาติแวดล้อมและใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนไปพร้อมกันในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมาแนวคิดเรื่อง“การท่องเที่ยวโดยชุมชน”หรือ“Communitybased Tourism CBT”	วิธีการของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน Community based tourism CBT ให้เป็นเงื่อนไขของการพัฒนาชุมชนโดยเฉพาะในชุมชนที่มีแนวโน้มการท่องเที่ยวเข้าถึงหรือต้องการเปิดเผยชุมชนของตนให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างซึ่งโฉมศิริทิพย์สิน 2548 กล่าวว่ากระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรการกระจายอำนาจในการตัดสินใจโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนไปพร้อมกันจะทำให้คนในชุมชนเป็นเจ้าของทรัพยากรท่องเที่ยวและมีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการท่องเที่ยววิระพลทองมาและประเจตอำนาจ 2547 และอุบลวรรณ 2549 มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าการท่องเที่ยวโดยชุมชนควรมีจุดขายในเรื่องของทรัพยากรทางธรรมชาติเรื่องราวทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรมและวิถีชีวิตทั้งนี้การอนุรักษ์และพัฒนา รูปแบบการท่องเที่ยวจะช่วยสร้างความยั่งยืนสู่คนรุ่นหลังทางเลือกในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนคือคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดทิศทางของการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนบนรากฐานของความเป็นเจ้าของทรัพยากรและเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการท่องเที่ยวว่าทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้เป็นต้นทุนในการจัดการท่องเที่ยวรวมทั้งพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความรู้ความสามารถและมีบทบาทในการคิดการตัดสินใจวางแผนการดำเนินงานสรุปบทเรียนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนซึ่งพจนานวนศรี 2546 ได้อธิบายองค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนคือศักยภาพของคนในชุมชนที่พร้อมต่อการเรียนรู้ศักยภาพของพื้นที่ที่พร้อมทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นศักยภาพในการบริหารจัดการ
จะเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรมและเห็นผล๒๒การท่องเที่ยวโดยชุมชน Communitybased Tourism CBT การท่องเที่ยวโดยชุมชน CBT เป็นกระบวนการที่เน้นการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างคนในชุมชนท้องถิ่นและผู้มาเยือนโดยมีเป้าหมายเพื่อการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชนอย่างเหมาะสมตลอดจนเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนอย่างยั่งยืนหัวใจสำคัญของ CBT อยู่ที่มีการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในชุมชนตั้งแต่การ	ผลิตภัณฑแปลงใหญ่กล้วยไข่ชุกรอกร้านในงานกล้วยไข่เมืองกำแพงเพชรกวารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 มีนาคมเมษายน 2564 ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสร้างสรรค์ได้พัฒนามาจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของชุมชนและส่งเสริมการผลิตสินค้าท้องถิ่นปลอดตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว Kaewsanga Jamnongsri 2012 และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ผู้มาเยือนได้พัฒนาศักยภาพผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้อย่างจริงจังซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของจุดหมายปลายทางที่ไปเยือนนอกจากนี้หากจะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะต้องจัดให้มีกิจกรรมต่างๆที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ Detaum 2013 การท่องเที่ยวโดยชุมชนการท่องเที่ยวโดยชุมชน Community based tourism CBT เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของคนในชุมชนท้องถิ่นและผู้มาเยือนในการดูแลรักษาทรัพยากรต่างๆของชุมชนที่มีอยู่ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน Thongma 2004 และเป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งของชาวบ้านในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวชุมชนที่ดำเนินการท่องเที่ยวตามหลักการข้างต้นมีความจำเป็นต้องจัดเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวในขณะเดียวกันก็ต้องเร่งรัดให้คนในสังคมเห็นความแตกต่างของการท่องเที่ยวโดยชุมชน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
และความเป็นเจ้าของร่วมของชุมชนในการดูแลและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของตนเององค์ประกอบของการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์ประกอบ๑๑มีองค์กรกลไกในการบริหารจัดการท่องเที่ยว๑มีองค์กรกลไกที่เกิดจากการรวมตัวของคนในชุมชนเพื่อเป็นแกนนำในการบริหารจัดการท่องเที่ยว๒การมีส่วนร่วมของสมาชิกและชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว๒มีระบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน๑การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนควรมีระบบบริหารจัดการที่ชัดเจนพร้อมทั้งข้อกำหนดหรือแนวปฏิบัติที่	วัฒนธรรมโดยนัยนี้การท่องเที่ยวชุมชนต้องเป็นการท่องเที่ยวที่สอนให้นักท่องเที่ยวเคารพในความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมและไม่มองว่าใครเจริญกว่าและใครด้อยกว่าดังเช่นเหตุผลของนักท่องเที่ยวบางประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เดินทางไปประเทศเพื่อนบ้านก็เพราะต้องการไปดูความล้ำหลังกว่าตนเองเมื่อ 30 ปีที่แล้วแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับหลักปรัชญาของรัฐบาลภายใต้การดำเนินการของกระทรวงมหาดไทยที่มุ่งแก้ปัญหาและคิดหาทางสร้างอนาคตให้ประเทศไทยในอันที่จะลดความเหลื่อมล้ำพัฒนาคุณภาพคนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งประชาชนมีความสุขและมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วยความบทความวิจัย SAU JOURNAL OF SOCIAL SCIENCES HUMANILITIES Vol1 No2 July December 2017 73 รวบรวมจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐภาคเอกชนภาควิชาการภาคสังคมและภาคประชาชน 7 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวโดยชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มจำนวนขึ้นในทุกๆปีโดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นและยังคงอัตลักษณ์ของชุมชนไว้อย่างเหนียวแน่นนั้นชุมชนจึงต้องดำเนินการภายใต้องค์ประกอบสำคัญ 7 ประการดังนี้ 8 1 มีองค์กรและกลไกในการบริหารจัดการท่องเที่ยว 1 มีองค์กรและกลไกที่เกิดจากการรวมตัวของคนในชุมชนเพื่อเป็นแกนนำในการบริหารจัดการท่องเที่ยว 2 การมีส่วนร่วมของสมาชิกและชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว 2 มีระบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน 1 มีระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชนและกติกายที่ใช้ในการบริหารการท่องเที่ยวและสามารถ
โดยการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนถูกนำมาใช้เป็นกลไกในการกระตุ้นการดูแลและใช้ทรัพยากรอย่างสมดุลและยั่งยืนนอกจากนี้ยังเป็นช่องทางให้ชุมชนสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาในการจัดการทรัพยากรสู่ผู้มาเยือนเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมอนุรักษ์และเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนกับหน่วยงานต่างๆในการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกัน๒บทบาทของการท่องเที่ยวโดยชุมชนในการฟื้นฟูและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นอัตลักษณ์ของชุมชนสะท้อนผ่านวิถีชีวิต	ภูมิปัญญาท้องถิ่นและฐานพิธีกรรมจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าจะได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเพราะมีความแตกต่างกับการท่องเที่ยวกระแสหลักอย่างชัดเจนผลกระทบทางบวกของชุมชนได้รับการท่องเที่ยวโดยชุมชน 1 .การท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยชุมชนความอยู่รอดของชุมชนขึ้นอยู่กับฐานทรัพยากรธรรมชาติวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนคนในชุมชนมีความเชื่อมโยงผูกพันกับทรัพยากรดินน้ำป่าการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนสร้างความภาคภูมิใจให้กับชุมชนในการเผยแพร่ภูมิปัญญาในการจัดการทรัพยากรสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวให้ผู้มาเยือนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สร้างความร่วมมือของหน่วยงานในการทำงานเป็นพันธมิตรร่วมกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2 .การท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วมสนับสนุนการฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นวิถีชีวิตและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่บอกถึงอัตลักษณ์ความเป็นชุมชนความเข้มแข็งของชุมชนจะทำให้ชุมชนสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมโดยที่ยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรมและประยุกต์ให้สอดคล้องกับยุคสมัยมีการสืบทอดสู่คนรุ่นหลังได้อย่างต่อเนื่องการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือในการสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนในชุมชนในการนำเสนอ"ของดี"ชุมชนให้คนภายนอกได้รับรู้ทำให้เกิดการสืบค้นถ่ายทอดและฟื้นฟูวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่นชุมชนมีการบริหารจัดการและร่วมกันกำหนดว่าวิถีชีวิตและวัฒนธรรมอะไรบ้างที่ชุมชนพร้อมในการนำเสนอและสร้างการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือนตลอดจนมีแนวทางปฏิบัติตัวสำหรับนักท่องเที่ยวการที่มีนักท่องเที่ยวสนใจแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมคนท้องถิ่นเป็นตัวกระตุ้นอีกทางหนึ่งที่ทำให้ชุมชนเกิดความภาคภูมิใจและมีชีวิตชีวาในการนำเสนอข้อมูลสามารถสร้าง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
หนึ่งในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารกับคนภายนอกให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อสภาพปัญหาชุมชนที่ประสบอยู่และหวังว่าจะได้เพื่อนที่เข้าใจร่วมแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกันอันเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนต่างวัฒนธรรมเพื่อประสานการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหามาของชุมชนนั้น๑๒เนื่องจาก การท่องเที่ยวอาจก่อให้เกิดผลกระทบทั้งในด้านสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมจึงมีความจำเป็นที่ชุมชนจะต้องร่วมมือกันกำหนดมาตรการและกฎเกณฑ์สำหรับการดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวทั้งนี้เพื่อลดผลกระทบ	และอุตสาหกรรมบริการปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2565 Vol . 5 No . 1 January - June 2022 90 บริหารจัดการภายในเองมีการคิดการตัดสินใจและการดำเนินกลยุทธ์การสร้างภาพลักษณ์ 3 รูปแบบดังนี้(ณัฐวิกรพรรษาพันธุ์และจำเริญดงศรี, 2564) 1 .การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารกับนักท่องเที่ยวและคนนอกพื้นที่เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหาชุมชนและชุมชนมีการคาดหวังให้การมาท่องเที่ยวสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆได้ซึ่งส่วนนี้เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนและคนภายนอกโดยทั้งสองกลุ่มจะมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมความคิดส่วนนี้เพื่อประสานการช่วยเหลือและเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาของชุมชนนั้น 2 .การท่องเที่ยวชุมชนต้องเข้ามาบริหารจัดการนักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติอยู่ในกฎกติกาของชุมชนการจัดระเบียบการท่องเที่ยวการแบ่งปันผลประโยชน์แก่ผู้คนที่เกี่ยวข้องและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นภายในชุมชนการสร้างมาตรฐานต่างๆของการท่องเที่ยวโดยชุมชนเนื่องจากการท่องเที่ยวมีการส่งผลกระทบทางสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบมากรวมถึงให้เกิดความเรียบร้อยและไม่ส่งผลที่ชุมชนจะไม่สามารถบริหารจัดการได้ 3 .การท่องเที่ยวเป็นการเรียนรู้ระหว่างคนกับธรรมชาติสามารถสร้างโอกาสในการฟื้นฟูวัฒนธรรมภูมิปัญญาและสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้นรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวเป็นเพียงแค่ส่วนเล็กน้อยที่ได้จากการเรียนรู้ในการท่องเที่ยวดังนั้นสามารถกล่าวได้ว่ากลยุทธ์การสร้างภาพลักษณ์ 3 รูปแบบนี้มีพื้นฐานการคิดจากชุมชนเองชาวบ้านจะต้องมีความเข้าใจมีการให้ความรู้ที่มีความภูมิใจในวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของตนเองที่พร้อมจะสื่อต่อคนภายนอกโดยใช้การท่องเที่ยว
อื่นๆที่ต้องเอื้ออำนวยความสะดวกการเรียนรู้ต่อการกันและกันได้เช่นการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ไปเยือนชุมชนชาวประมงพื้นบ้านนักท่องเที่ยวควรเกิดการเรียนรู้บทบาทของประมงขนาดเล็กที่ทำหน้าที่อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งด้วย๒๒เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นส่งเสริมให้ชุมชนโดยเฉพาะคนหนุ่มสาวได้เข้าใจให้คุณค่าขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีของชุมชนให้กลับฟื้นคืนสภาพได้ในระยะต่อไป๒๓เพื่อก่อให้เกิดการรวมตัวกันของคนในชุมชนที่เผชิญต่อผลกระทบทางการท่องเที่ยวแบบเดิมให้	กับธรรมชาติเป็นการสร้างโอกาสในการฟื้นฟูวัฒนธรรมภูมิปัญญาและสิ่งแวดล้อมโดยมองที่รายได้เป็นเพียงแค่ผลพลอยได้จากกระบวนการเรียนรู้ท่ามกลางการท่องเที่ยวซึ่งทั้ง 3 รูปแบบนี้มีพื้นฐานการคิดจากชุมชนเองที่มีความภูมิใจในวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของตนเองที่พร้อมจะสื่อต่อคนภายนอกโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดนอกจากนั้นแล้วชุมชนเองยังต้องการความเข้าใจความร่วมมือของนักท่องเที่ยวที่เคารพในกฎกติกาที่ชุมชนร่วมกันสร้างไว้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรมวัตถุประสงค์วัตถุประสงค์ของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนซึ่งมาจากการกำหนดจากวัตถุประสงค์ของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนซึ่งมาจากการกำหนดจากวิสัยทัศน์ที่จัดทำร่วมกันในชุมชนและนามากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรมให้มีความชัดเจนขึ้นโดยชุมชนจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หลักอยู่ 4 ประการด้วยกันคือ 1 .ก.เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมการพัฒนาชุมชนในรูปแบบอื่นๆที่ต้องเอื้ออำนวยความสะดวกการเรียนรู้ต่อการกันและกันได้เช่นการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ไปเยือนชุมชนชาวประมงพื้นบ้านนักท่องเที่ยวควรเกิดการเรียนรู้บทบาทของประมงขนาดเล็กที่ทำหน้าที่อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งด้วย 17 2 .ก.เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นส่งเสริมให้ชุมชนโดยเฉพาะคนหนุ่มสาวได้เข้าใจให้คุณค่าขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีของชุมชนให้กลับฟื้นคืนสภาพได้ในระยะต่อไป 3 .เพื่อก่อให้เกิดการรวมตัวกันของคนในชุมชนที่เผชิญต่อผลกระทบทางการท่องเที่ยวแบบเดิมให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการลดผลกระทบดังกล่าวและจัดระเบียบชุมชนให้เป็นระบบที่ทำให้ชุมชน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ทั้งนี้การดำเนินการขององค์กรต้องเป็นไปด้วยความโปร่งใสเพราะมีผลประโยชน์ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง๓๔การพิจารณาเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นหรือของดีในชุมชนเพื่อจัดปรับเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวให้สอดคล้องต่อชุมชนส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมให้น้อยที่สุดเท่าที่สามารถจะทำให้ได้๓๕ความพร้อมของผู้ที่สนใจจะเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจะมีบทบาทหลากหลายมากขึ้นคือจะมีผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพักอาหารการดูแลความปลอดภัยการนำพานักท่องเที่ยวการสื่อความหมายและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและองค์ประกอบของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเนื่องจากชาวบ้านทุกคนเป็นเจ้าของทรัพยากรและเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวโดยชุมชนจึงเป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนและมีความโปร่งใสในการแบ่งปันประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างมีเหตุมีผลการศึกษาศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแยกออกเป็น 2 ส่วนหลักๆคือการประเมินความเป็นไปได้และความพร้อมของชุมชนเพื่อสรุปตัวแปรในการศึกษาศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบางขั้นแตกอย่างยั่งยืนจากแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความเป็นไปได้และความพร้อมของวิสาหกิจ 2559 ดังนี้การประเมินความเป็นไปได้ของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน 1 ผู้นำชุมชนและแกนนำชุมชนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอกและสภาพปัญหาชุมชนตลอดจนมองแนวทางแก้ไขปัญหามาได้แบบชัดเจนและมองกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมหนึ่งหรือกิจกรรมร่วมเชื่อมต่อทิศทางการแก้ไขปัญหาโดยภาพรวมของชุมชนได้แล้วจึงได้กำหนดเป็นวัตถุประสงค์เป้าหมายการทากิจกรรมการท่องเที่ยว 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนทั้งหมด 3 การพิจารณาเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นหรือของดีในชุมชนเพื่อจัดปรับเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวให้สอดคล้องต่อชุมชนส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมให้น้อยที่สุด 5 ความพร้อมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 6 การเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนควรมีการสร้างสรรสภาพแวดล้อมให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงบรรยากาศของสิ่งนั้นอย่างแท้จริงการท่องเที่ยวโดยชุมชนจึงเป็นการท่องเที่ยวที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวที่หลงใหลความตื่นเต้นในการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถี
ท่องเที่ยวดำเนินไปอย่างมีระเบียบและยั่งยืนขึ้นที่๗การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อแจ้งข้อมูลและสร้างเครือข่ายสนับสนุนสำหรับผู้ที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวโดยชุมชนขึ้นที่๘การทดลองจัดกิจกรรมท่องเที่ยวนำร่องเพื่อประเมินความพร้อมและศักยภาพของชุมชนโดยอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่มีประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเข้าร่วมให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานในอนาคตขึ้นที่๙การประเมิน	รูปแบบการบริหารจัดการคือในขั้นตอนนี้จะเป็นการจัดตั้งองค์กรขึ้นมาทำงานหรืออาจใช้องค์กรที่ชุมชนมีอยู่เดิมแต่เพิ่มเติมบทบาทหน้าที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนกำหนดรูปแบบของการท่องเที่ยวโปรแกรมและราคาการจัดสรรผลประโยชน์สู่ชาวบ้านและชุมชนมาตรการในการป้องกันผลกระทบโดยอาจจะเป็นการสร้างกฎกติกาเพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติทั้งชาวบ้านและนักท่องเที่ยวขึ้นที่ 7 ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือในขั้นตอนนี้ทำให้เกิดความรับรู้และช่วยให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจขึ้นที่ 8 ทดลองดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวคือในขั้นตอนนี้อาจมีการจัดท่องเที่ยวนำร่องเพื่อทดสอบความพร้อมของชุมชนโดยการเชิญบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่มีประสบการณ์หรือเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นทิศทางต่อไปในอนาคตขึ้นที่ 9 การประเมินผลคือในขั้นตอนนี้จะมีการแยกออกมาเป็น 2 ส่วนได้แก่การประเมินผลและสรุปบทเรียนหลังเสร็จกิจกรรมทุกครั้งและการประเมินผลเป็นช่วงทุกๆ 3 - 6 เดือนเป็นต้นซึ่งการประเมินผลจะช่วยให้เกิดการทบทวนตนเองและแก้ไขข้อบกพร่องขึ้นที่ 10 การพัฒนาองค์กรคือการฝึกอบรมเช่นการบริหารจัดการการสร้างการมีส่วนร่วมการสื่อความหมายหรือการศึกษาดูงานสำหรับแกนนำองค์กรชุมชนเพื่อจัดการท่องเที่ยวเพื่อเสริมโลกทัศน์พัฒนาทักษะการบริหารจัดการในชุมชนอื่นๆที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเพื่อเป็นตัวอย่างนำไปประยุกต์หรือเป็นบทเรียนที่ชุมชนต้องพึงระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้และวางมาตรการป้องกันไว้แต่เริ่มแรกกระบวนการทั้ง 10 ขั้นตอนเหมือนกับการทำงานพัฒนาปกติแต่สิ่งที่ขาดคือเรื่องของนักท่องเที่ยวเป็นเรื่องราวที่ชาวบ้านไม่คุ้นเคย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ภายใต้เงื่อนไขการบังคับจากนโยบายที่ทำให้มีการแข่งขันทรัพยากรความรู้อ่านจากกฎหมายอยู่ในมือของภาครัฐเช่นความขัดแย้งเรื่องไร้หมื่นเรียนการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนถูกมองว่าเป็นตัวเร่งการกระจายทรัพยากรความรู้อย่างไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชนเผ่าเกิดเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวโดยสร้างผลกระทบคือพื้นที่ชีวิตเกิดรายได้เสริมหน่วยงานและบุคคลภายนอกเข้าใจวิถีชีวิตกระบวนการทำงานของโครงการในประเด็นการ	บทคัดย่อการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1 เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนกลุ่ม 1 2 เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เหมาะสมในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 และ 3 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ผู้วิจัยใช้แนวทางการวิจัยแบบผสมผสาน mixed method design ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ qualitative research กับการวิจัยเชิงปริมาณ quantitative research ควบคู่กันไปเพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเครื่องมือที่ใช้ได้แก่การทบทวนเชิงเอกสารการสัมภาษณ์การประชุมระดมสมองเทคนิคเดลฟายโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์ความถี่ร้อยละผลการวิจัยพบว่าสถานการณ์ปัจจุบันปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนกลุ่ม 1 ด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนคือความขัดแย้งเรื่องไร้หมื่นเรียนการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนถูกมองว่าเป็นตัวเร่งการกระจายทรัพยากรความรู้อย่างไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชนเผ่าด้านเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวคือหน่วยงานและบุคคลภายนอกไม่เข้าใจวิถีชีวิตด้านการบริหารงานของโครงการคือการเตรียมความพร้อมชุมชนงานสร้างเครือข่ายงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของที่ระลึกรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เหมาะสมในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 คือรูปแบบกิจกรรมควรเกี่ยวเนื่องประเพณีท้องถิ่นหรือการประกอบอาชีพของชุมชนการพัฒนาควรเน้นในด้านการจัดการการท่องเที่ยว
ระดับมวลชน Mass Tourism ด้วยโดยแกนสำคัญของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนคือการสร้างสมดุลระหว่างมิติทางเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมสังคมและวัฒนธรรมโดยคำนึงถึงผลกระทบทั้งในรุ่นปัจจุบันและอนาคตหลักการสำคัญของแนวคิดนี้ได้แก่การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างรอบคอบและคุ้มค่าการเคารพและเข้าใจในสังคมวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นรวมถึงการปรับตัวต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจในระยะยาวโดยเน้นการ	รายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชนอย่างเป็นธรรมการท่องเที่ยวจึงเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาชุมชนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไปพร้อมกันอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน 5 การวางแผนท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development นักพัฒนาคือนักวางแผนบูรณาการมีการวางแผนการท่องเที่ยวบูรณาการเข้ากับการวางแผนพัฒนาชุมชนในภาพรวมทั้งด้านเศรษฐกิจด้านสังคมด้านสิ่งแวดล้อมด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาด้านจิตสำนึกไปในแผนพัฒนาที่มุ่งเน้นการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ตั้งไว้แนวคิดในแนวนั้นคือแนวคิดด้านการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้นเององค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก WTO 2011 ได้ให้อธิบายคำจำกัดความของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน Sustainable Tourism ว่าการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนจะไม่ใช่เป็นเพียงแค่การท่องเที่ยวขนาดเล็กหรือการตลาดเฉพาะกลุ่ม Niche Tourism Segments หากแต่การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนจะต้องครอบคลุมถึงการตลาดโดยรวมหรือที่เราเรียกกันในเรื่องที่เรียกว่าการท่องเที่ยวแบบมวลชน Mass Tourism โดยทั่วไปการท่องเที่ยวหมายถึงการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญต่อเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมสังคมและวัฒนธรรมของคนทั้งในรุ่นปัจจุบันดำรงอยู่ต่อไปในอนาคตดังนั้นหลักการและแนวคิดที่สำคัญของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต 240 คำจำกัดความของ WTO ประกอบด้วย 1 การท่องเที่ยวต้องตระหนักและใช้ทรัพยากรธรรมชาติความหลากหลายทางชีวภาพให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด 2 การเคารพในสังคมวัฒนธรรมและประเพณีของประชาชนพื้นเมืองรวมไปถึงการรู้จักปรับตัวและเข้าใจถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละชุมชน 3

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ที่ปลอดภัยไม่ถูกคุกคามทางร่างกายหรือทรัพย์สินรวมถึงความมั่นคงในหน้าที่การงานและการใช้ชีวิตความต้องการทางสังคม Social Needs เป็นความต้องการได้รับความรักความผูกพันและการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มหรือสังคมความต้องการได้รับการยกย่องและศรัทธา Selfesteem Needs ครอบคลุมถึงความภาคภูมิใจในตนเองการได้รับการยอมรับและชื่นชมจากผู้อื่นตลอดจนความมั่นใจในความสามารถของตนเองความต้องการการเติมเต็มตนเอง Selfactualization Needs เป็นระดับสูง	ความสำคัญความเร่งด่วนต่อชีวิตแตกต่างกันและจะแสดงพฤติกรรมที่นำไปสู่ความต้องการที่มีความสำคัญมากกว่าก่อนเสมออดดั่งนี้๑๑ A H Maslow Motivation and Personality New York Harper Row Publishing 1954 p 154 ยุภาพรพรสมิทธิ์๑๕ปีที่๑๕ฉบับที่๒พฤษภาคม สิงหาคม๒๕๖๒ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา Physiological needs เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ Survival needs ได้แก่ความต้องการทางด้านอาหารเครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัยยารักษาโรคและความต้องการทางเพศความต้องการความมั่นคงปลอดภัยของชีวิต Safety and security needs ได้แก่ความต้องการที่อยู่อาศัยอย่างมีความปลอดภัยจากการถูกทารุณกรรมร่างกายหรือถูกข่มขืนหรือทรัพย์สินหรือความมั่นคงในการทำงานและการมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงในสังคม๓ความต้องการทางด้านสังคม Social needs ได้แก่ความต้องการความรักความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม๔ความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียง Selfesteem needs ได้แก่ความภาคภูมิใจความต้องการดีเด่นในเรื่องหนึ่งที่จะให้ได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่นความต้องการด้านนี้เป็นความต้องการระดับสูงที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตัวเองในเรื่องความสามารถและความสำคัญของคน๕ความต้องการความสำเริงแห่งตน Selfactualization needs เป็นความต้องการในระบบสูงสุดที่อยากจะให้เกิดความสำเริงในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตนเองเพื่อจะพัฒนาตนเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ความต้องการนี้จึงเป็นความต้องการพิเศษของบุคคลที่จะพยายามผลักดันชีวิตของตนเองให้เป็นแนวทางที่ดีที่สุด๔วิธีการดำเนินการวิจัย๑๑ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แก่
ร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนาโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาดังแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการได้แก่การร่วมกันค้นหาปัญหาการวางแผนการตัดสินใจการระดมทรัพยากรและเทคโนโลยีห้องปฏิบัติการบริหารจัดการการติดตามประเมินผลรวมทั้งรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ๒การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบ่งออกเป็น๒ประเภทคือ๒๑การเสริมสร้างสิทธิและพลังอำนาจให้กับประชาชนหรือชุมชนหมายถึงการส่งเสริมให้ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการ	เกี่ยวเนื่องและสอดคล้องกับการมีส่วนร่วมในลักษณะต่างๆเช่นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับตารางศักดิ์แก้วเพ็ง 2562 138 ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ 2 ลักษณะคือ 1 การมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการพัฒนาโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาดังแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการได้แก่การร่วมกันค้นหาปัญหาการวางแผนการตัดสินใจการระดมทรัพยากรและเทคโนโลยีในห้องปฏิบัติการบริหารจัดการการติดตามประเมินผลรวมทั้งการรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการโดยโครงการพัฒนาดังกล่าวจะต้องมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน 2 การมีส่วนร่วมในนัยทางการเมืองแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่ 1 การส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจของประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มควบคู่การใช้และกระจายทรัพยากรของชุมชนอันจะก่อให้เกิดกระบวนการและโครงสร้างที่ประชาชนในชนบทสามารถแสดงออกซึ่งความสามารถของตนและได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาและ 2 การเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาโดยรัฐมาเป็นการพัฒนาที่ประชาชนมีบทบาทหลักโดยการกระจายอำนาจในการวางแผนจากส่วนกลางมาเป็นส่วนภูมิภาคเพื่อให้ภูมิภาคมีลักษณะเป็นเอกเทศให้มี 400 Journal of Roi Kaensarn Academi Vol 6 No10 October 2021 อำนาจทางการเมืองการบริหารมีอำนาจต่อการบริหารจัดการทรัพยากรอยู่ในมาตรฐานเดียวกันโดยที่ประชาชนสามารถตรวจสอบได้จากกล่าวได้ว่าเป็นการเสริมสร้างอำนาจ empowerment ในการพัฒนาให้แก่ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของตนเองจากความเป็นมาของแผน

13/34

14/34

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ขั้นตอนที่๓การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาเป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีสวนร่วมในการสร้างประโยชน์โดยการสนับสนุนทรัพยากรวัสดุอุปกรณ์และแรงงานหรือเข้าร่วมบริหารงานประสานงานและดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอกชั้นที่๔การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนาเป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่พึงได้รับจากการพัฒนา หรือยอมรับผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจขั้นที่๕	อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ 1 การมีส่วนรวมการจัดบริการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรีรัฐยังเข้ามาแทรกแซงในภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องของงบประมาณมีระบบควบคุมกำกับตรวจสอบติดตามประเมินจำนวนโครงการกิจกรรมเกี่ยวกับ การจัดบริการสังคมมิได้มากองประมาณส่วนใหญ่ยังไม่ใช้ในเรื่องการเงินเดือนการจัด บริการยังไม่ปฏิบัติในลักษณะของการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมปีที่ 10 ฉบับที่ 1 ประจำปี เดือนมกราคม เมษายน 2557 91 ประชาชนมีส่วนร่วมน้อย มากองค์การบริหารส่วนตำบลยังใช้วิธีการแบบเก่าๆเสนอผ่านสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ผู้ใหญ่นักผู้บริหารก็ยังคงให้ความสำคัญกับ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อคะแนนเสียงยังไม่มีความเป็นธรรมไม่ ตรงกลุ่มเป้าหมายไม่ครอบคลุมทั่วถึงสอดคล้องกับทฤษฎีการมีส่วนร่วม ของโคเฮนและอัฟฮอฟฟ์ Cohen and Uphoff มาประยุกต์ใช้ในการจัด บริการสังคมองค์การบริหารส่วนตำบลลดละเลิกเน้นคือการมีส่วนร่วมนั้นๆ นำไปสู่การตัดสินใจใดๆอย่างมีคุณค่าและอย่างชอบธรรมอย่างสมเหตุสม ผลสังคมส่วนใหญ่ยอมรับได้การดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการสร้างประโยชน์โดยการสนับสนุนทรัพยากรวัสดุอุปกรณ์และแรงงาน หรือเข้าร่วมประสานงานดำเนินาการขอความช่วยเหลือจากภายนอกการ รักษาผลประโยชน์ประชาชนร่วมกันในการรักษาผลประโยชน์ที่พึงได้รับการ พัฒนาหรือยอมรับผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและ จิตใจติดตามประเมินผลเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐราชการ 2
การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนาเป็นขั้นที่ประชาชนเข้าร่วม ประเมินว่าการพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใดโดยระดับของการมีส่วนร่วมบนพื้นฐานหลักการพัฒนาพึ่งพาตัวเองได้ถึงระดับของการ มีส่วนร่วมตามหลักการทั่วไปว่าแบ่งเป็น๔ระดับ footnoteRef 44 คือ 44 นรินทรชัยพัฒน์พงศาการมีส่วนร่วมหลักการพื้นฐานเทคนิคและกรณี ตัวอย่างกรุงเทพมหานครพศ๒๕๔๖หน้าที่๑๗๑การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ ข้อมูลของตนครอบครัวชุมชนของตนเอง๒การมีส่วนร่วมรับ	ในการตัดสินใจการบริหารงานและการดำเนินกิจกรรมใดๆเพื่อ เข้ามา ทดแทนการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐดำเนินการหรือปฏิบัติงานอย่างไร โดยอย่างน้อยระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับสูงสุดนี้เน้นให้ ประชาชนเป็นเจ้าของดำเนินการกิจการและภาครัฐมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนเท่านั้น๑๙นรินทรชัยพัฒนพงศ์กล่าวถึงระดับของการมีส่วนร่วม ตามหลักการทั่วไปว่าแบ่งเป็น๔ระดับคือการมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล ของตนครอบครัวชุมชนของตนเอง๒การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสารต่อการมีส่วนร่วมตัดสินใจโดยเฉพาะในโครงการที่ดินมีส่วนตัวเสียโดยไม่แบ่งปันกรณี แล้วแต่กิจกรรมในตอนอยู่ในขั้นตอนต่อไปนี้อย่างน้อยต้องมีน้ำหนักการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ๓๐คนที่มีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของ โครงการ๓๑คนที่มีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ๔การส่ว ร่วมทำคือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด๕การมีส่วนร่วมสนับสนุน คืออาจไม่มีโอกาสร่วมทำได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือในด้านอื่นๆ๑๘อรรถกถา พจนานุกรมศัพท์บัญญัติฉบับที่๒๕๖๒เพิ่มคุณภาพการตัดสินใจช่วยให้เกิดการ พิจารณาทางเลือกใหม่ทำให้การตัดสินใจรอบคอบขึ้น๒การลดค่าใช้จ่าย และการสูญเสียเวลาเมื่อการตัดสินใจนั้นได้รับการยอมรับจะช่วยให้ลด

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ที่สำคัญเช่นความยั่งยืนอดทนการร่วมมือความซื่อสัตย์และการพึ่งพาตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้ประชาชนสนับสนุนนโยบายและเป้าหมายของการพัฒนาอีกทั้งยังสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน๓๔การจัดการศึกษาและอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของประชาชนส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจในตนเองเปิดโอกาสให้ประชาชนได้คิดและลงมือปฏิบัติจริงซึ่งจะช่วยให้ประชาชนสามารถปกป้องตนเองวิเคราะห์และตระหนักถึงคุณค่าของงานและมีความพร้อมในการเข้า	หรือต่อบุคคลหลักการจัดความขัดแย้งความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์และความคิดจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานพัฒนาเป็นอย่างมากเพราะทำให้งานหยุดชะงักและล้มเหลวหลักการสร้างอุดมการณ์และค่านิยมในด้านความยั่งยืนความอดทนการร่วมมือการซื่อสัตย์และการพึ่งตนเองเพราะอุดมการณ์เป็นเรื่องที่จะจูงใจประชาชนให้ร่วมสนับสนุนนโยบายและเป้าหมายการดำเนินงานและอาจก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน๑๖จารย์เรื่องขจรคู่มือการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานกรุงเทพฯไทยวัฒนาพานิช๒๕๔๘หน้า๔๓๗สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเอกสารชุดแนวทางการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเล่ม๑แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษากรุงเทพฯโรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย๒๕๕๖หน้า๘๓๘วารสารมหาวิทยาลัยฟ้าวิทยาเขตแพร่ปีที่๑๔ฉบับที่๑มกราคมถึงกุมภาพันธ์๒๕๖๒๔การให้การศึกษารวมอย่างต่อเนื่องเป็นการส่งเสริมให้คนมีความรู้ความคิดของตนเองช่วยให้ประชาชนมั่นใจในตนเองมากขึ้นการให้การศึกษารวมโดยให้ประชาชนมีโอกาสทดลองคิดปฏิบัติจะช่วยให้ประชาชนสามารถคุ้มครองตนเองได้รู้จักวิเคราะห์เห็นคุณค่าของงานและนำไปสู่การเข้าร่วมในการพัฒนาหลักการทางงานเป็นทีมสามารถนำมาใช้ในการแสวงหาความร่วมมือในการพัฒนาได้ตั้งหลักการสร้างพลังชุมชนการรวมกลุ่มกันทำงานจะทำให้เกิดพลังในการทำงานและทำให้งานเกิดประสิทธิภาพ๑๘ศกษฎาการณึ่งของทองได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลนาจัวอำเภอเมืองเพชรบุรีจังหวัดเพชรบุรีกรณีศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คือการท่องเที่ยวธรรมชาติที่ครอบคลุมถึงสาระด้านการศึกษากการเข้าใจธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการจัดการเพื่อรักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืนคำว่าธรรมชาติสิ่งแวดล้อมยังครอบคลุมถึงชนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นด้วยส่วนคำว่ารักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืนนั้นหมายถึงการป็นผลประโยชน์ต่างๆกลับสู่ชุมชนท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ footnoteRef 56 56 The Commonwealth Department of Tourism CDoT 1994 National Ecotourism Strategy Canberra Australian Government Publishing Service เสรีเวชบุษกรให้นิยามการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่	ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการท่องเที่ยวธรรมชาติที่ครอบคลุมถึงเนื้อหาสาระด้านการศึกษากการเข้าใจธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและมีการจัดการเพื่อรักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืนทั้งนี้คำว่าธรรมชาติสิ่งแวดล้อมยังครอบคลุมถึงชนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นด้วยส่วนคำว่ารักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืนนั้นหมายถึงการป็นผลประโยชน์ต่างๆกลับสู่ชุมชนท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกรปมาไม่ให้ความหมายว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ Ecotourism มาจากคำว่า Eco ซึ่งหมายถึงระบบนิเวศและคำว่า Tourism ซึ่งหมายถึงการท่องเที่ยวเมื่อนำความหมายมารวมกันสามารถให้ความหมายได้ว่าการท่องเที่ยวที่ต้องคำนึงถึงระบบนิเวศหรือสิ่งแวดล้อมในธรรมชาติโดยที่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้ยังสามารถตอบสนองความต้องการของการของนักท่องเที่ยวในด้านสถานที่ที่สวยงามและแหล่งความรู้ทางธรรมชาติในที่ยังสามารถรักษาวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมและสิ่งแวดล้อมในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ความหมายของคำว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามราชบัณฑิตยสถานซึ่งกำหนดคำจำกัดความของคำว่า Ecotourism คือการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบ 16 นิเวศสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวโดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน 12 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทยได้มีนักวิชาการและหน่วยงานต่างๆกำหนดรายละเอียดไว้เช่นกันดังนี้ศูนย์วิจัยป่าไม้คณะวนศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2538 34 35 ได้กำหนดองค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ควรพิจารณาอยู่ 3 ประการดังนี้ 1 การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยพื้นฐาน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
อเมซอน Amazon อุทยานกอริลลาในรวันดา Rawanda Gorilla Park หรือจุดหมายปลายทางอื่นๆที่เป็นการริเริ่มสำหรับโปรแกรมท่องเที่ยวพิเศษประเภทที่ ๔ นักท่องเที่ยวธรรมชาติตามโอกาส casual nature tourists เป็นนักท่องเที่ยวที่บังเอิญต้องไปชมธรรมชาติเพราะเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมท่องเที่ยวที่ตนได้เลือกไปนอกจากนี้สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยได้กล่าวถึงลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่าจะต้องเป็นนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกในการ	ป้องกันด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบและนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง และต่อเนื่องซึ่งจะเป็นการสนับสนุนให้แหล่งท่องเที่ยวยังประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนโดยไม่เสื่อมโทรมลงไปทั้งยังไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศจนเกินขีดความสามารถของระบบที่จะรองรับได้ carrying capacity 42 นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย 2540 ระบุว่านักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภทคือ 19 ประเภทที่ 1 นักท่องเที่ยวแบบหวักระหิ hard core nature tourists เป็นนักท่องเที่ยวที่เน้นความสำคัญในการศึกษาค้นคว้าขณะที่เที่ยวชมธรรมชาติประเภทที่ 2 นักท่องเที่ยวธรรมชาติแบบอุทิศตน dedicated nature tourists เป็นนักท่องเที่ยวที่เน้นเจาะจงไปที่ยวสถานที่ธรรมชาติโดยเฉพาะเพื่อจะได้รู้ได้เข้าใจในธรรมชาติหรือประเพณีท้องถิ่นประเภทที่ 3 นักท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นหลัก mainstream nature tourists เป็นนักท่องเที่ยวที่ชอบไปสถานที่แปลกๆที่ไม่เคยไปมาก่อนเช่นไปเยือนลุ่มน้ำอเมซอน amazon อุทยานกอริลลาในรวันดา rawanda gorilla park หรือจุดหมายปลายทางอื่นๆที่เป็นการริเริ่มสำหรับโปรแกรมท่องเที่ยวพิเศษประเภทที่ 4 นักท่องเที่ยวธรรมชาติตามโอกาส casual nature tourists เป็นนักท่องเที่ยวที่บังเอิญต้องไปชมธรรมชาติเพราะเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมท่องเที่ยวที่ตนได้เลือกไปนอกจากนี้สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยได้กล่าวถึงลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่าจะต้องเป็นนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติ 43 การตลาดการตลาดนับเป็นส่วนสำคัญในการชักจูงนักท่องเที่ยวให้ไปท่องเที่ยวโดยเป็นสื่อกลางระหว่างนักท่องเที่ยวผู้ประกอบการและแหล่ง
เข้าใจที่ถูกต้องถึงทรัพยากรในท้องถิ่นของตนปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้รับการผลักดันและส่งเสริมให้เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการพัฒนาแบบยั่งยืนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นโดยมีสาเหตุมาจากแนวโน้มสองประการมาบรรจบกันคือแนวโน้มเกี่ยวกับการอนุรักษ์และแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงเรื่องอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งสามารถสรุปเป็นสาระสำคัญดังนี้แนวโน้มเรื่องการอนุรักษ์การที่ประชากรเพิ่มขึ้นและภาวะทางเศรษฐกิจถดถอยในหลายประเทศกิจกรรมการพัฒนาด่างๆ	ตอบสนองต่อผู้บริโภคและตอบสนองนายทุนคือเน้นผลกำไรดังเช่นการเข้าแพ่งเพื่อการค้าหรือเพื่อบริการนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเสรีทุนนิยมจะมีราคาสูงทำให้นักท่องเที่ยวต้องบริโภคของที่มีราคาสูงตามไปด้วยแต่ละตอบสนองนักท่องเที่ยวด้วยความสะดวกสบายสถานที่พักและสภาพแวดล้อมเป็นที่น่าพอใจของนักท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวแบบเสรีทุนนิยมที่มีหลักการบริการแบบนักธุรกิจนายทุนหากแต่เน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่พบได้เช่นตลาดน้ำอโยธยาจังหวัดอยุธยาตลาดน้ำสีกาพัฒนาจังหวัดชลบุรีเป็นต้นภาพที่ 2 ตลาดน้ำอโยธยา(ตลาดน้ำอโยธยา, 2558 ,ออนไลน์)ภาพที่ 3 ตลาดน้ำสีกา(ตลาดน้ำสีกา, 2558 ,ออนไลน์) 43 ประเด็นท้าทายในการเปิดประชาคมอาเซียนต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมในบริบทสังคมไทยกันยารวรรธกำเนิดสินธุ์ 1.2 แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมชุมชนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือEco-Tourismหมายถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีต้นทุนทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ยั่งยืนซึ่งท้ายที่สุดจะต้องคืนทุนต่อสังคมเป็นการให้ท้องถิ่นได้มีโอกาสตั้งแต่เริ่มรับรู้กระบวนการในการพิจารณาทั้งในเรื่องทุนธรรมชาติและทุนทางสังคมซึ่งส่งผลต่อทุนทางเศรษฐกิจที่ดำรงอยู่ได้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นแนวความคิดที่เกิดขึ้นโดยมีสาเหตุมาจากแนวโน้มประการมาบรรจบกันคือแนวโน้มเกี่ยวกับการอนุรักษ์และแนวโน้มเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงเรื่องอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยมีสาระสำคัญดังนี้คือแนวโน้มเรื่องการอนุรักษ์เกิดจากการที่ประชาชนเพิ่มขึ้นและภาวะทางเศรษฐกิจถดถอยในหลายประเทศกิจกรรมการพัฒนาด่างๆเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้ต้องมีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติเช่นการตัดไม้ทำลายป่าการทำเหมืองแร่

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ประกาศจัดตั้งขึ้นให้เป็นแหล่งพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปกับการสงวนรักษาระบบนิเวศตามธรรมชาติทั้งนี้โดยการส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่อนุรักษ์อย่างเช่นอุทยานแห่งชาติด้วยความเชื่อว่าการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติเป็นทางเลือกอย่างหนึ่งที่เปิดโอกาสให้มีการจ้างงานและสร้างรายได้จำนวนมากทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติซึ่งเท่ากับเป็นการสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจให้แก่ราษฎรในชนบทเพื่อจะได้ตระหนักถึงความสำคัญและหันมาช่วยกันสนับสนุนการ	ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติและพื้นที่อนุรักษ์ประเภทอื่นๆที่เพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากการตื่นตัวและให้ความสนใจเกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นในประเทศต่างๆทั่วโลก 16 จากแนวโน้มดังกล่าวข้างต้นจึงส่งผลให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้นซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่มีความหมายมากกว่าการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติแบบธรรมดาแต่จะรวมถึงการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่จะต้องมีการอนุรักษ์ควบคู่ไปด้วย 2 แนวโน้มเรื่องการอนุรักษ์เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและภาวะเศรษฐกิจถดถอยในหลายประเทศกิจกรรมการพัฒนาต่างๆเช่นการตัดไม้ทำลายป่าการทำเหมืองแร่และการเกษตรที่เกิดขึ้นภายในและบริเวณรอบๆพื้นที่อนุรักษ์นั้นได้ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อระบบนิเวศจนทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมผลที่ตามมาคือความไม่ยั่งยืนของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมสำหรับประเทศไทยได้มีความพยายามในการผสมผสานเรื่องของการอนุรักษ์เข้ากับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยการใช้ประโยชน์พื้นที่อุทยานแห่งชาติและพื้นที่อนุรักษ์อื่นๆที่จัดตั้งขึ้นรวมทั้งพื้นที่ที่กำลังประกาศจัดตั้งเพิ่มให้เป็นแหล่งพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ระบบนิเวศตามธรรมชาติโดยการส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่อนุรักษ์เช่นอุทยานแห่งชาติโดยเชื่อว่าการท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติและพื้นที่อนุรักษ์อื่นๆเป็นทางเลือกหนึ่งซึ่งเปิดโอกาสให้มีการจ้างงานและสร้างรายได้จำนวนมากทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติเท่ากับเป็นการสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจให้แก่ประชาชนในชนบทเพื่อจะได้ตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและหันมาช่วยกันสนับสนุนการอนุรักษ์พื้นที่อนุรักษ์และทรัพยากรธรรมชาติและเป็นการแสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยว
ธรรมชาติอย่างแท้จริงนอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังอยากที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสถานที่ที่ไปเยือนตั้งแต่เรื่องระบบนิเวศไปจนถึงชนิดพันธุ์พืชหรือสัตว์ที่หายากหรือกำลังจะสูญพันธุ์และประเด็นปัญหาด้านการอนุรักษ์เช่นการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้การลักลอบล่าสัตว์ป่าฯลฯดังจะเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นตามลำดับตามอุทยานแห่งชาติและพื้นที่อนุรักษ์ประเภทอื่นๆความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้สาเหตุสำคัญจากการตื่นตัวและให้ความสนใจเกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์	monitoring ในปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับการผลักดันและส่งเสริมให้เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการพัฒนาแบบยั่งยืนและยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือหรือมาตรการหนึ่งในการส่งเสริมเพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพซึ่งมีแนวโน้มว่าจะลดน้อยหรือเสื่อมโทรมลงเนื่องจากผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละประเทศการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นจากแนวโน้มสองประการคือแนวโน้มเรื่องการท่องเที่ยวและแนวโน้มเรื่องการอนุรักษ์สัตว์พันธุ์ 2542 29 30 1 แนวโน้มเรื่องการท่องเที่ยวเนื่องจากในช่วงหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมากระแสนการท่องเที่ยวได้มีแนวโน้มไปทางการท่องเที่ยวแบบผจญภัยและเข้าไปมีส่วนในการสัมผัสกับธรรมชาติอย่างแท้จริงมากขึ้นนอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังต้องการที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสถานที่ที่ไปเยือนตั้งแต่เรื่องระบบนิเวศไปจนถึงชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ที่หายากหรือกำลังจะสูญพันธุ์รวมทั้งประเด็นปัญหาด้านการอนุรักษ์เช่นการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้การลักลอบล่าสัตว์ป่าฯลฯดังจะเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติและพื้นที่อนุรักษ์ประเภทอื่นๆที่เพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากการตื่นตัวและให้ความสนใจเกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นในประเทศต่างๆทั่วโลก 16 จากแนวโน้มดังกล่าวข้างต้นจึงส่งผลให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้นซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่มีความหมายมากกว่าการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติแบบธรรมดาแต่จะรวมถึงการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่จะต้องมีการอนุรักษ์ควบคู่ไปด้วย 2 แนวโน้มเรื่องการอนุรักษ์เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและภาวะเศรษฐกิจถดถอยในหลายประเทศกิจกรรมการพัฒนาต่างๆเช่นการตัดไม้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นในประเทศต่างๆทั่วโลกจากแนวโน้มสองประการดังกล่าวข้างต้นมาบรรจบกันส่งผลให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศขึ้นดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จึงมีความหมายมากกว่าการท่องเที่ยวแบบธรรมดาแต่จะหมายความว่ารวมไปถึงการท่องเที่ยวที่จะต้องมีการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศหรืออาจเรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาจากคำภาษาอังกฤษว่า "Ecotourism" ซึ่งเป็นคำผสม	อย่างต่อเนื่องจากเหตุผลดังกล่าวมานานาประเทศจึงปรับเปลี่ยนการพัฒนาประเทศมาเร่งรัดอนุรักษ์ทรัพยากรตั้งนั้นการพัฒนาประเทศด้วยทรัพยากรที่มีอยู่และเสริมสร้างให้มีมากขึ้นโดยหลายประเทศเน้นการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจอันเนื่องจากแนวโน้มเรื่องการท่องเที่ยวที่ปรากฏในช่วงหลายปีที่ผ่านมานุษยได้เปลี่ยนแปลงวิธีการใช้เวลาว่างในการเดินทางท่องเที่ยวโดยมีแนวโน้มว่าต้องการท่องเที่ยวแบบผจญภัยเข้าไปมีส่วนร่วมและสัมผัสกับธรรมชาติอย่างแท้จริงนอกจากนี้ยังอยากที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสถานที่ที่ไปเยือนตั้งแต่ระบบนิเวศไปจนถึงชนิดพันธุ์พืชสัตว์ที่หายากหรือกำลังจะสูญพันธุ์และประเด็นปัญหาด้านการอนุรักษ์เช่นการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้การลักลอบล่าสัตว์ป่าเป็นต้น ฯลฯ จากแนวโน้มสองประการดังกล่าววารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2558) 44 มาบรรจบกันทำให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศขึ้นดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จึงมีความหมายมากกว่าการท่องเที่ยวแบบธรรมดาแต่จะหมายความว่ารวมไปถึงการท่องเที่ยวที่จะต้องมีการอนุรักษ์ควบคู่ไปด้วย (International Public Relations Division Tourism Authority of Thailand) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ 1. การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพราะธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วทำให้มีโอกาสที่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะเสื่อมโทรมลงหรือถูกทำลายลงก็มีอยู่สูงจากนักท่องเที่ยวมีอยู่สูงดังนั้น
๒๒ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและระบบนิเวศโดยเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายหรือทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม๒๓ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสหรือมีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยตรงและเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติซึ่งนอกจากจะได้รับความพึงพอใจแล้วยังจะเป็นการเสริมสร้างจรรยาบรรณในด้านสิ่งแวดล้อมเชิงบวกด้วย๒๔ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติ	ที่มีการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและจัดทำคู่มือแผนปฏิบัติการและพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่ทันสมัยและสอดคล้องกับผลการวิจัยของธนศพร 2556 49 ที่พบว่าแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนและด้านการจัดการได้แก่การจัดตั้งคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามละแวกกำหนดแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเตรียมความพร้อมของเจ้าชองบ้านและตัวบ้านที่จัดทำเป็นโฮมสเตย์เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เหมาะสมกับบริบทชุมชนและเชื่อมโยงกับพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงและจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์และการตลาดเพื่อให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนมีการจัดการที่วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ 16 พฤศจิกายน ธันวาคม 2564 Interdisciplinary Academic and Research Journal 1 6 November/December 2021 1228 25 ยังยื่นต่อไป 3 ด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึกมีแนวทางการพัฒนาคือควรสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ควรบอกเนื้อหาสาระของแหล่งท่องเที่ยวอย่างสังเขปพอเข้าใจรวมทั้งการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวก่อนการเข้าแหล่งท่องเที่ยวและควรเป็นสื่อที่ทันสมัยและเข้าใจง่ายเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารและความเข้าใจที่ถูกต้องสอดคล้องกับแนวคิดของยุตินิรันดร์ตระกูล 2539 45 ที่กล่าวว่าการศึกษาเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและระบบนิเวศโดยเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายหรือทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมโดยเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสหรือมีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยตรงและเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมธรรมชาติซึ่งนอกเหนือจะได้รับความพึงพอใจแล้วยังเป็นการเสริมสร้างจรรยาบรรณด้านสิ่งแวดล้อมเชิงบวก

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศก่อนส่วนการพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างประเทศนั้นจะต้องเหมาะสมกับระบบสาธารณสุขโลกที่รองรับเป็นสำคัญประชาชนในท้องถิ่นจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโครงการต่างๆที่จะมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ Local Participation ต้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ Carrying Capacity ทุกด้านทั้งทางด้านของจำนวนนักท่องเที่ยวตัวสถานที่ท่องเที่ยวชุมชนและสภาพแวดล้อมโดยรวมมุ่งใช้วัสดุและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น Local Products ๕	ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในลักษณะของการเข้าไปมีส่วนร่วมกับส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยมีแหล่งธรรมชาติเป็นฐานแนวคิดการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะเน้นความสำคัญของการควบคุมคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวการให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวการเอาใจใส่ดูแลจำนวนและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวลักษณะสำคัญ 6 ประการที่ประกอบขึ้นเป็นแนวคิดของการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้แก่ 1 การจัดการการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคควรส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างจริงจังก่อนการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวระหว่างประเทศอย่างค่อยเป็นค่อยไปทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันถึงความสัมพันธ์ที่เหมาะสมระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวกับระบบสาธารณสุขโลกที่มีอยู่ 2 การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น Local Participation ควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโครงการต่างๆที่จะมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ 3 ขอบเขตของการพัฒนาการท่องเที่ยว Scale of Tourism Development ควรพิจารณาอย่างรอบคอบถึงขอบเขตที่เหมาะสมของการพัฒนาโดยให้ความสำคัญกับขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว Carrying Capacity ทั้งนี้ควรพยายามผลักดันให้การท่องเที่ยวได้รวบรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่นั้นๆ 4 การใช้วัสดุและผลผลิตจากท้องถิ่น Local Product ควรสนับสนุนการใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นในการก่อสร้างตลอดจนการใช้ประโยชน์จากผลผลิตต่างๆของคนในท้องถิ่นซึ่งจะช่วยลดผลกระทบกับต่างประเทศได้ทางหนึ่งและเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นนั้นๆ
หมายของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเอาไว้ว่าเป็นการเคลื่อนไหวของบุคคลที่เกิดขึ้นจากปัจจัยกระตุ้นทางวัฒนธรรมเช่นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมศิลปวัฒนธรรมประเพณีเทศกาลการเข้าเยี่ยมชมอนุสรณ์สถานการเดินทางเพื่อศึกษาขนบธรรมเนียมความเชื่อที่สืบทอดกันมาของชุมชนท้องถิ่นตลอดจนความเชื่อทางศาสนา 59 วาลิกาแสนคำการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมบ้านเปียงหลวงอำเภอเวียงแหงจังหวัดเชียงใหม่การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่๒๕๕๕	เขมราฐมีความเป็นศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเช่นวิถีชีวิตของความเป็นอยู่แบบชาวอีสานประเพณีแข่งเรือยาวสองฝั่งโขงประเพณีแห่เทียนพรรษาประเพณีสงกรานต์ถนนคนเดินอำเภอเขมราฐภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นต้นแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอำเภอเขมราฐเพื่อพัฒนาให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนที่ส่งผลต่อการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้านต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งภาครัฐและเอกชนรวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่อำเภอเขมราฐในการร่วมส่งเสริมสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบบูรณาการร่วมกันวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Journal of MCU Nakhondhat 187 อภิปรายผลจากการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวในการเลือกไปพักผ่อนหย่อนใจอำเภอเขมราฐมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่หลากหลายมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมที่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของอำเภอเขมราฐสอดคล้องกับความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าเป็นการเคลื่อนไหวของบุคคลที่เกิดขึ้นจากปัจจัยกระตุ้นทางวัฒนธรรมเช่นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมศิลปวัฒนธรรมประเพณีเทศกาลการเข้าเยี่ยมชมอนุสรณ์สถานการเดินทางเพื่อศึกษาขนบธรรมเนียมความเชื่อที่สืบทอดกันมาของชุมชนท้องถิ่นตลอดจนความเชื่อทางศาสนา วาลิกาแสนคำ 2555 แนวทางวิธีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของอำเภอเขมราฐจังหวัดอุบลราชธานี จากข้อมูลองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอำเภอเขมราฐทั้ง 6 ด้าน 6As ประกอบด้วยสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว Attraction เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว Accessibility กิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว Activities สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว Amenities โปรแกรมการท่องเที่ยวสำเร็จรูป Available packages การให้บริการ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
แหล่งท่องเที่ยวเพื่อยกระดับมาตรฐานในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของประเทศไทยและยังสามารถใช้เป็นสิ่งปกป้องให้นักท่องเที่ยวรับรู้ในคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวและมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้บริการซึ่งหมายถึงการเพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยวด้วยรวมทั้งเป็นการเพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น footnoteRef 68 68 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยรายงานประจำปี๒๕๕๒ http	เป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเพื่อยกระดับมาตรฐานในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวคุณจะเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของประเทศไทยและยังสามารถใช้เป็นสิ่งปกป้องให้นักท่องเที่ยวรับรู้ในคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวและมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้บริการซึ่งหมายถึงการเพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยวด้วยรวมทั้งเป็นการเพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นซึ่งจากแนวความคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการท่องเที่ยวสามารถสรุปได้ว่ามาตรฐานการท่องเที่ยวนั้นคือระดับของคุณภาพของปัจจัยของการท่องเที่ยวต่างๆที่สอดคล้องกับอุปสงค์อุปทานกลไกการจัดการและโลจิสติกส์ซึ่งหากสามารถพัฒนาปัจจัยเหล่านี้ได้ก็สามารถจะยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวได้นอกจากนี้ยังช่วยยกระดับการให้บริการสร้างความเชื่อมั่นเป็นการพัฒนาฐานรากของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแต่อย่างไรก็ตามจากข้อมูลของมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย College of Management Innovation 2015 แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานีที่ได้มาตรฐานนั้นจะมีมาตรฐานที่พึงสัมผัสวัฒนธรรมชนบท 1 แห่งได้แก่โฮมสเตย์บ้านปะอาวและมาตรฐานบริการอาหารเพื่อการท่องเที่ยว 1 แห่งได้แก่ร้าน S P เซนทรัลซึ่งจากข้อมูลนี้ทำให้แผนการวิจัยนี้เล็งเห็นการพัฒนาในส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับมาตรฐานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในจังหวัดอุบลราชธานีกรอบแนวคิดงานวิจัยกลไกการจัดการการท่องเที่ยวอุปสงค์ทางการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ
แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวได้เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้ประกอบการเที่ยวชมเพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้และเข้าใจในทรัพยากรวัฒนธรรมท้องถิ่นอีกทั้งชุมชนยังภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของตน๒เป็นการท่องเที่ยวที่ปลูกฝังคนในชุมชนท้องถิ่นให้เกิดความรักหวงแหนรักษาทรัพยากรวัฒนธรรมในท้องถิ่นนอกจากนี้คนในชุมชนท้องถิ่นยังมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวและได้รับประโยชน์ตอบแทนที่ยั่งยืนจากการท่องเที่ยวอาทิการจ้างงานการบริการนำเที่ยวการให้บริการขนส่งการให้บริการที่พักการขาย	ค่าประวัติศาสตร์ความเป็นมาของทรัพยากรวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวได้เพื่อเพิ่มคุณค่าของประสบการณ์แก่นักท่องเที่ยวและก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น 2 เป็นการท่องเที่ยวที่ปลูกจิตสำนึกของคนในชุมชนท้องถิ่นให้เกิดความรักหวงแหนรักษาและดึงดูดชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆเช่นการจ้างงานการบริการนำเที่ยวการบริการขนส่งการขายของที่ระลึก เป็นต้น 3 เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมและได้รับความเพลิดเพลินพร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมและ 4 เป็นการท่องเที่ยวที่เคารพวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านหรือของชุมชนอื่นรวมทั้งเคารพในวัฒนธรรมศักดิ์ศรีและผู้คนของตนเองด้วยนอกเหนือจากการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรมชุมชนตามหลักการของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแล้วในการพัฒนาเส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวในครั้งนี้ยังคำนึงถึงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายเพื่อให้เป็นจุดขายสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาจำกัดในการท่องเที่ยวตลอดจนความพร้อมและความสามารถในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวของชุมชนเป็นหลักอีกด้วยทั้งนี้ในการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนนอกเหนือจากคนในชุมชนจะเป็นหัวใจสำคัญแล้วปัจจัยด้านการจัดการการท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่สิ่งดึงดูดใจการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสิ่งอำนวยความสะดวกกิจกรรมการท่องเที่ยวและวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 149 ที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวดังที่ Cooper Boniface 1998 as cited in Dichringtrakun 2020 ที่กล่าวว่าแหล่งท่องเที่ยวควรมีสึงดึงดูด

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
สินค้าที่ระลึกเป็นต้น๓เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวในด้านวัฒนธรรมและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม๔เป็นการท่องเที่ยวที่มีการเคารพวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นรวมทั้งเคารพในวัฒนธรรมคัมภีร์และผู้คนของตนเองแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอาจจัดกลุ่มได้เป็น๒ประเภทหลักได้แก่ footnoteRef 71 71 สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาคู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมหน้า๑๑แหล่งที่สะท้อนวิถีชีวิตและความเป็นอยู่	ให้มีการประชุม Earth Summit ขึ้นที่กรุงริโอเดอจาเนโรประเทศ\ n บราซิลเมื่อวันที่ 14 มิถุนายนค.ศ. 1992 (พ.ศ. 2535)ในที่ประชุมมุ่งเน้นความสนใจทั่วโลกสู่\ n ประเด็นเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและสรุปบทเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมา\ n เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและได้มีการลงนามอันเป็นที่เกิดแนวคิดของ\ n การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงวัฒนธรรม\ n หลักของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม\ n1 .เป็นการท่องเที่ยวที่มีการศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญคุณค่า\ n ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของทรัพยากรวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวนั้นเพื่อเป็นข้อมูลให้แก่\ n นักท่องเที่ยวในการเพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ในการเข้าชมในขณะเดียวกันก็จะก่อให้เกิด\ n ความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น\ n2 .เป็นการท่องเที่ยวที่มีการปลูกฝังจิตสำนึกของคนในชุมชนท้องถิ่นให้เกิด\ n ความรักหวงแหนรักษาและดึงดูดชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากร\ n ของคนด้วยและได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆเช่นการจ้างงาน\ n การบริการนันทนาการให้บริการขนส่ง การให้บริการที่พักการขายสินค้าที่ระลึกเป็นต้น\ n 16 \ n3 .เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความเข้าใจใน\ n วัฒนธรรมและได้รับความเพลิดเพลินพร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว\ n ทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม\ n4 .เป็นการท่องเที่ยวที่มีการเคารพวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านหรือของชุมชนอื่นรวมทั้ง\ n เคารพในวัฒนธรรมคัมภีร์และผู้คนของตนเองด้วย\ n ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม\ n ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญมีอยู่ 9 ประการคือ\ n1 .การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ความสำคัญกับ\ n ประวัติศาสตร์โบราณสถานศิลปวัฒนธรรมและประเพณีโดยยึดหลัก
เกี่ยวข้องได้แก่๑ด้านการจัดการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืนประกอบด้วยการจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและการจัดการด้านการท่องเที่ยว๒การจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึกโดยพิจารณาจากการดำเนินงานขององค์กรที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่ในการสร้างเสริมจิตสำนึกและการเรียนรู้ในเรื่องคุณค่าของแหล่งวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยวเจ้าหน้าที่ดูแลพื้นที่ผู้ประกอบการและชุมชนท้องถิ่นที่อยู่โดยรอบแหล่งท่องเที่ยว๓การจัดการด้านเศรษฐกิจและสังคมพิจารณาจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการ	ของตัวแหล่งท่องเที่ยวการจัดการด้านการบริการนักท่องเที่ยวการจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวการจัดการด้านการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่อันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว 3 การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกได้แก่มีศูนย์บริการที่ให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและความสะดวกแก่นักท่องเที่ยววารสารวิจัยและพัฒนาปีที่ 2 2553 Research and Development Journal Vol 2 2010 64 มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในด้านการประหยัดพลังงานและการกำจัดของเสียอย่างถูกวิธีมีการให้ความรู้ถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวและชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการท่องเที่ยวและชุมชน 4 การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยวได้แก่ชุมชนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวระเบียบวิธีวิจัยการศึกษาในครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการณ์จริงที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวในช่วงระยะเวลาที่ทำการวิจัยซึ่งนักวิจัยได้เลือกใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่มุ่งอธิบายสิ่งที่ค้นพบตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยมีกระบวนการดำเนินการดังนี้ 1 วิธีเก็บและรวบรวมข้อมูลจากขอบเขตการศึกษาที่กำหนดโดยวัตถุประสงค์นั้นทำให้นักวิจัยได้ออกแบบการวิจัยโดยใช้วิธีการต่างดังต่อไปนี้ 1 การสัมภาษณ์เจาะลึกเกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้วิธีการเล่าเรื่อง Narrative Interview แบบอิงโครงสร้าง SemiStructure 2 การประเมินผลและสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในแหล่งท่องเที่ยว Participation Observation ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลแหล่ง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
สิทธิบัตรและคณะ footnoteRef 77 ได้ศึกษารวบรวมเรื่องมิติแห่งการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนในพื้นที่ดินแดนสวรรค์ตะวันตกเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษตามวัตถุประสงค์การวิจัยคือ๑เพื่อศึกษาสภาพการณ์และประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ภาคตะวันตกกาญจนบุรีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนภายใต้ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจดิจิทัล Thailand 40 ๒พัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ดังกล่าว๓วิเคราะห์กระบวนการดำเนินงานและผลลัพธ์จากการ	วารสารพุทธาเซียนศึกษา Buddhist ASEAN Studies Journal BASJ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคมธันวาคม 2564 หน้า 70 มิติแห่งการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนในพื้นที่ดินแดนสวรรค์ตะวันตกเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ Dimension of sustainable religious tourism in Buddhist way In the Western Paradise to increase the potential of the ASEAN Community and special economic zones พระครูศรีสิทธิบัณฑิตวิมลกลญาณธมโม Phrakrusrisitthibandit กิตขามาตศิริไชย Kittamas Sirichai อรรถพล อัมวิไลวรรณ Attapon Imwilaiwan บทคัดย่อการศึกษารวบรวมเรื่องมิติแห่งการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนในพื้นที่ดินแดนสวรรค์ตะวันตกเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1 เพื่อศึกษาสภาพการณ์ประเมินความเหมาะสมของพื้นที่และความต้องการในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ภาคตะวันตกกาญจนบุรีรองรับการเสริมสร้างเศรษฐกิจดิจิทัลยุค Thailand 40 2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ภาคตะวันตกกาญจนบุรีเพื่อสนองนโยบายการท่องเที่ยวและการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและเพิ่มศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวของประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ 3 เพื่อวิเคราะห์กระบวนการและผลลัพธ์ที่ได้จากการพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ภาคตะวันตกกาญจนบุรีดำเนินการวิจัยในรูปแบบการคณะพุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Email Thawinsom mcuacth กองกิจการวิทยาเขตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Email kittamassir mcuacth ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศสำนักหอสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยมหา
พัฒนารูปแบบดังกล่าวโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา R D แบบผสมผสาน Mixed Methods ดำเนินงานในพื้นที่ศึกษาวัดทิพย์สุคนธารามเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพสัมภาษณ์เชิงลึกสังเกตการณ์และเชิงปริมาณ 77 พระครูศรีสิทธิบัณฑิตวิมลกลญาณธมโมและคณะ”มิติแห่งการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนในพื้นที่ดินแดนสวรรค์ตะวันตกเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ”รายงานการวิจัยสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย๒๕๖๔ผลการศึกษา	วารสารพุทธาเซียนศึกษา Buddhist ASEAN Studies Journal BASJ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคมธันวาคม 2564 หน้า 70 มิติแห่งการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนในพื้นที่ดินแดนสวรรค์ตะวันตกเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ Dimension of sustainable religious tourism in Buddhist way In the Western Paradise to increase the potential of the ASEAN Community and special economic zones พระครูศรีสิทธิบัณฑิตวิมลกลญาณธมโม Phrakrusrisitthibandit กิตขามาตศิริไชย Kittamas Sirichai อรรถพล อัมวิไลวรรณ Attapon Imwilaiwan บทคัดย่อการศึกษารวบรวมเรื่องมิติแห่งการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนในพื้นที่ดินแดนสวรรค์ตะวันตกเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1 เพื่อศึกษาสภาพการณ์ประเมินความเหมาะสมของพื้นที่และความต้องการในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ภาคตะวันตกกาญจนบุรีรองรับการเสริมสร้างเศรษฐกิจดิจิทัลยุค Thailand 40 2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ภาคตะวันตกกาญจนบุรีเพื่อสนองนโยบายการท่องเที่ยวและการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและเพิ่มศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวของประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ 3 เพื่อวิเคราะห์กระบวนการและผลลัพธ์ที่ได้จากการพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถึพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ภาคตะวันตกกาญจนบุรีดำเนินการวิจัยในรูปแบบการคณะพุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Email Thawinsom mcuacth กองกิจการวิทยาเขตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ท่องเที่ยวของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยคือดเพื่อศึกษาค้นทุนทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์๒เพื่อพัฒนาลีนค่าของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์๓เพื่อพัฒนารูปแบบการบริการการท่องเที่ยวของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา R D แบบผสมผสาน Mixed Methods โดยใช้เครื่องมือในการศึกษาวิจัยหลักประกอบด้วยการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร Documentary Research แบบสัมภาษณ์เชิงลึก Structured In-depth Interview แบบสอบถาม Questionnaire Survey การสนทนากลุ่ม Focus Group Discussion	การท่องเที่ยวของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์และศึกษากลไกการจัดการและเครือข่ายการท่องเที่ยวของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์เพื่อนำไปสู่การสร้างกิจกรรมการสร้างนวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของวารสารนันทนาการและวิทยาศาสตร์ปริทัศน์ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 :(มกราคม-มิถุนายน 2565): 55 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตสุรินทร์ชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์ทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองในด้านเศรษฐกิจทำให้มีรายได้เพิ่มจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยววัตถุประสงค์ของการวิจัย 1 .เพื่อศึกษากลไกการจัดการและเครือข่ายการท่องเที่ยวของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์ 2 .เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์ 3 .เพื่อประยุกต์ใช้กระบวนการสร้างเครือข่ายของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์วิธีดาเนินการวิจัยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพภาคสนาม(Qualitative Research)โดยใช้การวิเคราะห์สังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารงานวิจัยการสัมภาษณ์เชิงลึกสนทนากลุ่มแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปและเขียนบรรยายเชิงพรรณนาและนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยวิธีพรรณนาตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้การวิจัยเชิงเอกสาร(Documentary Research)ผู้วิจัยหาการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิทั้งนี้ได้กำหนดกรอบในการศึกษาค้นคว้าแนวทางในการประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวการสร้างกลไกเครือข่ายการท่องเที่ยวของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์การวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research)โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1)การลงพื้นที่กลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้คือ(1)ชุมชนปราสาทศีขรภูมิอำเภอศีขรภูมิจังหวัดสุรินทร์(2)ชุมชนปราสาทขางปี้อาเภอศีขรภูมิจังหวัดสุรินทร์(3)ชุมชนปราสาทภูมิโปนอำเภอบัวเขตจังหวัดสุรินทร์
ประมาณ๓๐๐๐ปีมาแล้วโดยพบหลักฐานยืนยันในหลายพื้นที่เช่นโครงกระดูกเครื่องมือหินกะเทาะจากหินกรวดและภาพเขียนสมัยก่อนประวัติศาสตร์เขาปลาร้าตำนานเก่าเล่าว่าในสมัยสุโขทัยเจริญรุ่งเรืองนั้น"ท้าวมหาพรหม"ได้เข้ามาสร้างเมืองที่บ้านอุทัยเก่าคืออำเภอหนองฉางในปัจจุบันนี้แล้วพาคคนไทยเข้ามาอยู่ท่ามกลางหมู่บ้านคนมอญและคนกะเหรี่ยงจึงเรียกว่า"เมืองอุไทย"เรียกชื่อตามกลุ่มหรือที่อยู่ของคนไทยซึ่งพากันตั้งบ้านเรือนอยู่อย่าง	อุทัยธานี(เดิมสะกดว่าอุไทยธานี)เป็นจังหวัดในภาคกลางของประเทศไทยหรือบางหน่วยงานจัดให้อยู่ในตอนล่างของภาคเหนือมีพื้นที่ประมาณ6,730.246ตารางกิโลเมตรมีประชากรในปีพ.ศ. 2564 จำนวน325,116คนประวัติ เมืองอุทัยธานีมีหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ของกรมศิลปากรยืนยันไว้ว่าเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์เมื่อประมาณ3,000ปีมาแล้วโดยพบหลักฐานยืนยันในหลายพื้นที่เช่นโครงกระดูกเครื่องมือหินกะเทาะจากหินกรวดภาพเขียนสมัยก่อนประวัติศาสตร์บนหน้าผา(เขาปลาร้า)เป็นต้นตำนานเก่าเล่าว่าในสมัยกรุงสุโขทัยเจริญรุ่งเรืองนั้นท้าวมหาพรหมได้เข้ามาสร้างเมืองที่บ้านอุทัยเก่าคืออำเภอหนองฉางในปัจจุบันนี้แล้วพาคคนไทยเข้ามาอยู่ท่ามกลางหมู่บ้านคนมอญและคนกะเหรี่ยงจึงเรียกว่า"เมืองอุไทย"ตามกลุ่มหรือที่อยู่ของคนไทยซึ่งพากันตั้งบ้านเรือนอยู่อย่างหนาแน่นมีพืชพันธุ์และอาหารอุดมสมบูรณ์กว่าแห่งอื่นต่อมากระแสน้ำเปลี่ยนทางเดินและเกิดกันดารน้ำเมืองอุไทยจึงถูกทิ้งร้างจนในที่สุดพระตะเบิดได้เข้ามาปรับปรุงเมืองอุไทยโดยขุดที่เก็บกักน้ำไว้ใกล้เมืองและพระตะเบิดได้เป็นผู้ปกครองเมืองอุไทยเป็นคนแรกในสมัยกรุงศรีอยุธยาเมืองอุไทยต่อมาได้เรียกกันเป็น"เมืองอุไทย"คาดว่าเพี้ยนไปตามสำเนียงชาวพื้นเมืองเดิมได้มีฐานะเป็นหัวเมืองด่านชั้นนอกมีพระพลสงครามเป็นนายด่านแม่กลองและพระอินทรเดชเป็นนายด่านหนองหลวง(ปัจจุบันแม่กลองคืออำเภออัมพวาจังหวัดตากและหนองหลวงคือตำบลหนองหลวงอำเภออัมพวา)คอยดูแลพม่าที่จะยกทัพมาตามเส้นทางชายแดนด่านแม่ละเมาต่อมาในรัชสมัยสมเด็จพระ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
หนาแน่นมีพืชพันธุ์และอาหารที่อุดมสมบูรณ์กว่าแห่งอื่นต่อมากระแสน้ำเปลี่ยนทางเดินและเกิดคันดินร่น้ำเมืองอุไทยจึงถูกทิ้งร้างจนในที่สุด“พระตะเบิด”ได้เข้ามาปรับปรุงเมืองอุไทยโดยขุดที่เก็บกักน้ำไว้ใกล้เมืองและพระตะเบิดได้เป็นผู้ปกครองเมืองอุไทยเป็นคนแรกในสมัยกรุงศรีอยุธยาเมืองอุไทยต่อมาได้เรียกกันเป็นเมืองอุไทยคาดว่าเพี้ยนไปตามสำเนียงชาวพื้นเมืองเดิมได้มีฐานะเป็นหัวเมืองด่านชั้นนอกมีพระพล	อุทัยธานี(เดิมสะกดว่าอุไทยธานี)เป็นจังหวัดในภาคกลางของประเทศไทยหรือบางหน่วยงานจัดให้อยู่ในตอนล่างของภาคเหนือมีพื้นที่ประมาณ6,730.246ตารางกิโลเมตรมีประชากรในปีพ.ศ. 2564 จำนวน325,116คนประวัติ.เมืองอุทัยธานีมีหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ของกรมศิลปากรยืนยันไว้ว่าเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์เมื่อประมาณ3,000ปีมาแล้วโดยพบหลักฐานยืนยันในหลายพื้นที่เช่นโครงกระดูกเครื่องมือหินกะเทาะจากหินกรวดภาพเขียนสมัยก่อนประวัติศาสตร์บนหน้าผา(เขาปลาสำ)เป็นต้นตำนานเก่าเล่าว่าในสมัยกรุงสุโขทัยเจริญรุ่งเรืองนั้นท้าวมหาพรหมได้เข้ามาสร้างเมืองที่บ้านอุทัยเก่าคืออำเภอนองจางในปัจจุบันนี้แล้วพาคนไทยเข้ามาอยู่ท่ามกลางหมู่บ้านคนมอญและคนกะเหรี่ยงจึงเรียกว่า"เมืองอุไทย"ตามกลุ่มหรือที่อยู่ของคนไทยซึ่งพากันตั้งบ้านเรือนอยู่อย่างหนาแน่นมีพืชพันธุ์และอาหารอุดมสมบูรณ์กว่าแห่งอื่นต่อมากระแสน้ำเปลี่ยนทางเดินและเกิดคันดินร่น้ำเมืองอุไทยจึงถูกทิ้งร้างจนในที่สุดพระตะเบิดได้เข้ามาปรับปรุงเมืองอุไทยโดยขุดที่เก็บกักน้ำไว้ใกล้เมืองและพระตะเบิดได้เป็นผู้ปกครองเมืองอุไทยเป็นคนแรกในสมัยกรุงศรีอยุธยาเมืองอุไทยต่อมาได้เรียกกันเป็น"เมืองอุไทย" คาดว่าเพี้ยนไปตามสำเนียงชาวพื้นเมืองเดิมได้มีฐานะเป็นหัวเมืองด่านชั้นนอกมีพระพลสงครามเป็นนายด่านแม่กลองและพระอินทรเดชเป็นนายด่านหนองหลวง(ปัจจุบันแม่กลองคืออำเภออัมพวาจังหวัดตากและหนองหลวงคือตำบลหนองหลวงอำเภออัมพวา)คอยดูแลพม่าที่จะยกทัพมาตามเส้นทางชายแดนด่านแม่ละเมาต่อมาในรัช
เมืองที่อยู่บนที่ดอนและลึกเข้าไปไม่มีแม่น้ำสายใหญ่และไม่สามารถติดต่อทางเรือได้ตั้งนั้นชาวเมืองอุไทยธานีจึงต้องขนข้าวบรรทุกเกวียนมาลงที่แม่น้ำจึงทำให้พ่อค้าพากันไปตั้งยู่กลางรับซื้อข้าวที่ริมแม่น้ำจนเป็นหมู่บ้านใหญ่เรียกว่าหมู่บ้าน"สะแกกรัง"เนื่องจากเป็นพื้นที่มีป่าสะแกขึ้นเต็มริมน้ำและมีต้นสะแกใหญ่อยู่กลางหมู่บ้านบ้านสะแกกรังชาวจีนเรียกเพี้ยนเป็น"ซี้เกียกั้ง"เป็นตลาดซื้อ	มาตามเส้นทางชายแดนด่านแม่ละเมาต่อมาในรัชสมัยสมเด็จพระเอกาทศรถ(พ.ศ. 2148 - 2163)ได้โปรดเกล้าฯให้บุญญิต่ออาณาจักรไชยราประจำตำแหน่งมีบัญชาการตามหัวเมืองนั้นได้ระบุในกฎหมายเก่าลักษณะพระธรรมนูญว่า"เมืองอุไทยธานีเป็นหัวเมืองขึ้นแก่มหาดไทย"เมืองอุไทยธานีเป็นเมืองที่อยู่บนที่ดอนและลึกเข้าไปไม่มีแม่น้ำสายใหญ่และไม่สามารถติดต่อทางเรือได้ตั้งนั้นชาวเมืองจึงต้องขนข้าวบรรทุกเกวียนมาลงที่แม่น้ำจึงทำให้พ่อค้าพากันไปตั้งยู่กลางรับซื้อข้าวที่ริมแม่น้ำจนเป็นหมู่บ้านใหญ่เรียกว่าหมู่บ้าน"สะแกกรัง"เนื่องจากเป็นพื้นที่มีป่าสะแกขึ้นเต็มริมน้ำและมีต้นสะแกใหญ่อยู่กลางหมู่บ้านบ้านสะแกกรังชาวจีนเรียกเพี้ยนเป็น"ซี้เกียกั้ง"เป็นตลาดซื้อข้าวที่มีพ่อค้าคนจีนนิยมไปตั้งบ้านเรือนและยู่กลางต่อมาในระยะหลังได้มีเจ้านายและขุนนางมาตั้งบ้านเรือนอยู่เพราะความสะดวกในการกะเกณฑ์สิ่งของส่งเมืองหลวงซึ่งเป็นเจ้าพวกมูลค้างคาวไม่ซุงกระวานและช้างป่าอีกทั้งยังมีช่องทางในการค้าข้าวอีกด้วยในรัชสมัยสมเด็จพระที่นั่งท้ายสระ(พ.ศ. 2251 - 2275)นั้นจมีนมหาสนิท(ทองคำ)ซึ่งย้ายมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสะแกกรังนั้นได้รับแต่งตั้งเป็นพระยาราชนิกุลและต่อมาได้กำเนิดบุตรชายคนโตชื่อ"ทองดี"เกิดที่สะแกกรังสมเด็จพระปฐมบรมมหาชนกพระนามเดิมทองดีเดิมทรงรับราชการในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศได้ดำรงตำแหน่งพระอักษรสุนทรเสมียนตรากรมมหาดไทยถึงรัชกาลสมเด็จพระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์(พระเจ้าเอกทัศ)พม่ายกกองทัพมาล้อมกรุงศรีอยุธยาเกิด

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ข่าวที่มีพ่อค้าคนจีนนิยมไปตั้งบ้านเรือนและอยู่มาต่อมาในระยะหลังได้มีเจ้านายและขุนนางมาตั้งบ้านเรือนอยู่เพราะความสะดวกในการกะเกณฑ์สิ่งของส่งเมืองหลวงซึ่งเป็นเจ้าพวกมูลค่างค้าไม่ซ่งกระวานและข้างป่าอีกทั้งยังมีช่องทางในการค้าข้าวอีกด้วยพศ๒๓๗๖ข้าราชการชาวกรุงเทพฯผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพระยาอุไทยธานีเจ้าเมืองอุไทยธานีในสมัยนั้นได้เห็นว่าบ้านสะแกกรังเป็นตลาดใหญ่มีผู้คน	มาตามเส้นทางชายแดนด่านแม่ละเมาต่อมาในรัชสมัยสมเด็จพระเอกาทศรถ(พ.ศ. 2148 - 2163)ได้โปรดเกล้าฯให้มีบุญญ์ดีอ่านการไชตราประจำตำแหน่งมีบัญชาการตามหัวเมืองนั้นได้ระบุในกฎหมายเกาส์ขณะพระธรรมนูญว่า"เมืองอุไทยธานีเป็นหัวเมืองขึ้นแก่มหาดไทย"เมืองอุไทยธานีเป็นเมืองที่อยู่บนที่ดอนและลึกเข้าไปไม่มีแม่น้ำสายใหญ่และไม่สามารถติดต่อทางเรือได้ตั้งนั้นชาวเมืองจึงต้องขนข้าวบรรทุกเกวียนมาลงที่แม่น้ำจึงทำให้พ่อค้าพากันไปตั้งอยู่จางรับซื้อข้าวที่ริมแม่น้ำจนเป็นหมู่บ้านใหญ่เรียกว่าหมู่บ้าน"สะแกกรัง"เนื่องจากเป็นพื้นที่มีป่าสะแกขึ้นเต็มริมน้ำและมีต้นสะแกใหญ่อยู่กลางหมู่บ้านบ้านสะแกกรังชาวจีนเรียกเพี้ยนเป็น"ซีเกียกั้ง"เป็นตลาดซื้อข้าวที่มีพ่อค้าคนจีนนิยมไปตั้งบ้านเรือนและอยู่มาต่อมาในระยะหลังได้มีเจ้านายและขุนนางมาตั้งบ้านเรือนอยู่เพราะความสะดวกในการกะเกณฑ์สิ่งของส่งเมืองหลวงซึ่งเป็นเจ้าพวกมูลค่างค้าไม่ซ่งกระวานและข้างป่าอีกทั้งยังมีช่องทางในการค้าข้าวอีกด้วยในรัชสมัยสมเด็จพระที่นั่งท้ายสระ(พ.ศ. 2251 - 2275)นั้นจมีนมหาสนิท(ทองคำ)ซึ่งย้ายมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสะแกกรังนั้นได้รับแต่งตั้งเป็นพระยาราชนิกุลและต่อมาได้กำเนิดบุตรชายคนโตชื่อ"ทองดี"เกิดที่สะแกกรังสมเด็จพระปฐมบรมมหาชนกพระนามเดิมทองดีเดิมทรงรับราชการในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศได้ดำรงตำแหน่งพระอักษรสุนทรเสมียนตรากรมมหาดไทยถึงรัชกาลสมเด็จพระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์(พระเจ้าเอกทัศ)พม่ายกกองทัพมาล้อมกรุงศรีอยุธยาเกิด
อพยพเข้ามาอยู่กันอย่างหนาแน่นอีกทั้งเป็นสถานที่ที่ชาวอุไทยธานีติดต่อค้าขายข้าวและไม่ซ่งกับพ่อค้าที่นั่นมานานแล้วจึงคิดตั้งบ้านเรือนเพื่อค้าขายประจวบกับเวลานั้นเจ้าเมืองไชยนาทเป็นเพื่อนกันจึงขอตั้งบ้านเรือนที่ริมแม่น้ำสะแกกรังเนื่องจากผู้คนมาติดต่อราชการและมาค้าขายกันมากทั้งนี้เนื่องจากเจ้าเมืองไม่กล้าขึ้นไปเมืองอุไทยธานีเกรงว่ากลัวไข้ป่าจึงเป็นเหตุให้พากันอพยพมาอยู่กันมากขึ้นพศ๒๓๙๑ได้มี	อัศรมหาเสนาบดีอภัยพิริยปรารถนาพาหุต่อมาทรงพระประชวรสิ้นพระชนม์ในเมืองพิษณุโลกบุตรชายชื่อ"ทองด้วง"ภายหลังได้รับราชการเป็นสมเด็จพระเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกปราบจลาจลในกรุงธนบุรีและสถาปนาเป็นกษัตริย์ราชวงศ์จักรีปกครองแผ่นดินทรงพระนามว่า"พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช"ทรงอัญเชิญพระอัฐิส่วนหนึ่งประดิษฐาน ณ เหนือพระในพระบรมมหาราชวังเพื่อให้พระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการถวายบังคมในพระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัจจาในฐานะสมเด็จพระปฐมบรมมหาชนกแห่งราชวงศ์จักรีพระอัฐิอีกส่วนหนึ่งสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาทอัญเชิญเข้าประดิษฐานในพระเจดีย์ทองในพระมณฑปวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหารมีประเพณีที่พระมหากษัตริย์ทรงตั้งเครื่องทองน้อยเพื่อสักการบูชาทุกครั้งที่เสด็จพระราชดำเนินพ.ศ. 2376 ข้าราชการชาวกรุงเทพฯผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพระยาอุไทยธานีเจ้าเมืองอุไทยธานีในสมัยนั้นได้เห็นว่าบ้านสะแกกรังเป็นตลาดใหญ่มีผู้คนอพยพเข้ามาอยู่กันอย่างหนาแน่นอีกทั้งเป็นสถานที่ที่ชาวอุไทยธานีติดต่อค้าขายข้าวและไม่ซ่งกับพ่อค้าที่นั่นมานานแล้วจึงคิดตั้งบ้านเรือนเพื่อค้าขายประจวบกับเวลานั้นเจ้าเมืองไชยนาทเป็นเพื่อนกันจึงขอตั้งบ้านเรือนที่ริมแม่น้ำสะแกกรังเนื่องจากผู้คนมาติดต่อราชการและมาค้าขายกันมากทั้งนี้เนื่องจากเจ้าเมืองไม่กล้าขึ้นไปเมืองอุไทยธานีเกรงว่ากลัวไข้ป่าจึงเป็นเหตุให้พากันอพยพมาอยู่กันมากขึ้นพ.ศ. 2391 ได้มีการแบ่งเขตดินแดนเมืองอุไทยธานีและเมืองไชยนาทโดยตัดเขตบ้านสะแกกรังทางฝั่งคลองปากใต้ตั้งแต่ท้ายบ้านสะแกกรังไปจดเมืองอุไทยธานีเก่าโอนที่นั้นจากเมืองไชย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
การแบ่งเขตดินแดนเมืองอุไทยธานีและเมืองไชยนาทโดยตัดเขตบ้านสะแกกรังทางฝั่งคลองปากใต้ตั้งแต่ท้ายบ้านสะแกกรังไปจดเมืองอุไทยธานีเก่าไอนที่นั้นจากเมืองไชยนาทเป็นของเมืองอุไทยธานีตั้งนั้นเมืองอุไทยธานีจึงตั้งอยู่ที่ปลายสุดเขตแดนเมืองมโนรมย์ข้างใต้บ้านลงมาสักคั่งน้ำหนึ่งก็เป็นแดนเมืองไชยนาทพศ๒๔๔๑เมืองอุไทยธานีขึ้นกับมณฑลนครสวรรค์ต่อมาในสมัยรัชกาลที่๖ได้เปลี่ยนเป็นขึ้นกับมณฑล	จึงเป็นเหตุให้พากันอพยพมาอยู่กันมากขึ้นพ.ศ. 2391 ได้มีการแบ่งเขตดินแดนเมืองอุไทยธานีและเมืองไชยนาทโดยตัดเขตบ้านสะแกกรังทางฝั่งคลองปากใต้ตั้งแต่ท้ายบ้านสะแกกรังไปจดเมืองอุไทยธานีเก่าไอนที่นั้นจากเมืองไชยนาทเป็นของเมืองอุไทยธานีตั้งนั้นเมืองอุไทยธานีจึงตั้งอยู่ที่ปลายสุดเขตแดนเมืองมโนรมย์ข้างใต้บ้านลงมาสักคั่งน้ำหนึ่งก็เป็นแดนเมืองไชยนาทพ.ศ. 2441 เมืองอุไทยธานีขึ้นกับมณฑลนครสวรรค์ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้เปลี่ยนไปขึ้นกับมณฑลอยุธยาสดท้ายมีการประกาศเล็กมณฑลปีพ.ศ. 2476 และจัดให้จังหวัดเป็นหน่วยปกครองส่วนภูมิภาคที่สำคัญที่สุดโดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบตั้งแต่บัดนั้นมาจนถึงปัจจุบันภูมิศาสตร์.ที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดอุทัยธานีถูกจัดให้อยู่ในภาคกลางตอนบนตามราชบัณฑิตยสถานและกรมอุตุนิยมวิทยาแต่บางหน่วยงานถูกจัดให้อยู่ตอนล่างของภาคเหนือมีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดข้างเคียงดังนี้ทิศเหนือติดกับจังหวัดนครสวรรค์ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดชัยนาททิศใต้ติดกับจังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดกาญจนบุรีทิศตะวันตกติดกับจังหวัดตากและจังหวัดกาญจนบุรีหน่วยการปกครอง.การปกครองส่วนภูมิภาค.จังหวัดอุทัยธานีแบ่งเขตการปกครองเป็น 8 อำเภอ 70 ตำบล 632 หมู่บ้านจังหวัดอุทัยธานีมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวม 64 แห่งประกอบด้วยการบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง,เทศบาลเมือง 1 แห่งคือเทศบาลเมืองอุทัยธานี,เทศบาลตำบล 13 แห่งและองค์การบริหารส่วนตำบล 49 แห่งเหตุการณ์สำคัญ.ที่มาของธงไตรรงค์.ธงช้างเผือกเปล่า
อุโบสถอาคารต่างๆที่หลวงพ่อฤๅษีลิงดำพระเถระที่มีชื่อเสียงได้สร้างไว้อย่างวิจิตรงดงามเป็นจำนวนมากนอกจากนี้ยังมีศาลาหลายหลังใช้เป็นสถานที่ฝึกสมาธิและมีที่พักสำหรับผู้มาปฏิบัติธรรมวิปัสสนา๓.ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกิจกรรมได้แก่เขื่อนอ่างเก็บน้ำงานประเพณีเจ็ดผ่านแดนตลาดนัดตลาดสดไร่สวนเกษตรวิถีชีวิตความเป็นอยู่ศูนย์วัฒนธรรมศูนย์หัตถกรรมสวนพฤกษศาสตร์สวนสัตว์ศูนย์ฝึกสัตว์สวนสาธารณะสวนหย่อมหมู่บ้านเหมืองทรัพยากรท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกิจกรรมของจังหวัดอุทัยธานี	สิงหาคม 2552 15 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ 151 ทรัพยากรท่องเที่ยว หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรม กิจกรรมประเพณีวิถีชีวิตที่สะท้อนให้เห็นความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของ จังหวัดอุทัยธานีรวมถึงการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภท 1511 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติหมายถึง ทรัพยากรจำพวกเขตรักษาพันธุ์สัตว์เขตห้ามล่าสัตว์ป่าดงชมพูวนชาท ฟอสซิลถ้ำทะเลสาบหนองบึงทุ่งดอกไม้และพืชพันธุ์ธัญพฤกษารณีสันฐานเฉพาะแม่น้ำแก่งวอนอุทยานศูนย์วิจัยสถานีทดลองศูนย์ศึกษา 7 ธรรมชาติสวนรุกขชาติอุทยานแห่งชาติป่าชายเลนพรพื้นที่ชุ่มน้ำหาดทราย ชายทะเลหมู่เกาะน้ำพุร้อนบ่อน้ำร้อนธารน้ำร้อนเฉพาะชนิดที่ปรากฏใน จังหวัดอุทัยธานี 1512 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์โบราณ วัตถุสถานและศาสนามีหมายถึงทรัพยากรจำพวกกำแพงเมืองคูเมืองชุมชน โบราณโบราณสถานประวัติความเป็นมาพระตำหนักวังพระราชวังพิพิธภัณฑ์ ศาสนสถานศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อนุสาวรีย์อนุสรณ์สถานอุทยาน ประวัติศาสตร์เฉพาะชนิดที่ปรากฏในจังหวัดอุทัยธานี 1513 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกิจกรรมหมายถึงทรัพยากรจำ พวกเขื่อนอ่างเก็บน้ำงานประเพณีเจ็ดผ่านแดนตลาดนัดตลาดสดไร่สวน เกษตรวิถีชีวิตความเป็นอยู่ศูนย์วัฒนธรรมศูนย์หัตถกรรมสวนพฤกษศาสตร์ สวนสัตว์ศูนย์ฝึกสัตว์สวนสาธารณะสวนหย่อมหมู่บ้านเหมืองเฉพาะชนิดที่ ปรากฏในจังหวัดอุทัยธานี 1514 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกหมายถึงทรัพยากรจำพวกที่พักร้านอาหารร้าน ของฝากของที่ระลึกและการขนส่ง 152 แหล่งท่องเที่ยวหมายถึงสถานที่ ท่องเที่ยวทางธรรมชาติทางประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรมประเพณีและวิถี ชีวิตในจังหวัดอุทัยธานี 153

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
สถานีวิจัยเขานางรำระยะทาง 17 กิโลเมตรจัดเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวที่โดดเด่นของจังหวัดอุทัยธานีเนื่องจากได้รับการจดทะเบียนเป็นมรดกโลกจากองค์การยูเนสโก UNESCO ระหว่างวันที่ 913 ธันวาคม 2534 ห้วยขาแข้งมีพื้นที่ครอบคลุม 6 อำเภอ 3 จังหวัดคืออำเภอบ้านไร่อำเภอลานสักอำเภอห้วยคตจังหวัดอุทัยธานีอำเภอสังขละบุรีอำเภอทองผาภูมิจังหวัดกาญจนบุรีและอำเภออุ้มผางจังหวัดตากมีพื้นที่ 3 609 375 ไร่โดยมีการรวมพื้นที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรเข้ามาด้วยทำให้เป็นผืน	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรเป็นแหล่งมรดกโลกของประเทศไทย โดยการขึ้นทะเบียนของยูเนสโกร่วมกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งภายใต้ชื่อเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่-ห้วยขาแข้งเมื่อปีพ.ศ. 2534 กินพื้นที่ครอบคลุม 6 อำเภอของ 3 จังหวัดได้แก่อำเภอบ้านไร่อำเภอลานสักอำเภอห้วยคตจังหวัดอุทัยธานีอำเภอสังขละบุรีอำเภอทองผาภูมิจังหวัดกาญจนบุรีและอำเภออุ้มผางจังหวัดตากมีพื้นที่ 2,279,500 ไร่ หรือ 3,647 ตารางกิโลเมตร โดยแบ่งออกได้เป็น 1. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออกอยู่ในพื้นที่จังหวัดตาก 2. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันตกอยู่ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรีซึ่งพื้นที่คงเหลือในนี้มีเนื้อที่ 1,331,062 ไร่ โดยเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันตกมีพื้นที่ถึง 1,331,062 ไร่เปรียบเทียบกับง่าย ๆ คือใหญ่กว่ากรุงเทพมหานครอีกทั้งนี้ชื่อ "ทุ่งใหญ่นเรศวร" สันนิษฐานว่ามาจากในสมัยอยุธยาสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงเคยใช้เป็นที่มั่นเพื่อเตรียมทำศึกกับพม่าลักษณะทางภูมิศาสตร์ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรมีลักษณะทางภูมิประเทศเป็นภูเขาสลับซับซ้อนและเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำลำธารที่สำคัญเช่นแม่น้ำแควน้อยและแม่น้ำแควใหญ่พื้นที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรมีความสูงโดยเฉลี่ยมีความสูงอยู่ที่ประมาณ 800 - 1,200 เมตรจากระดับน้ำทะเลและมีเขาใหญ่เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรซึ่งมีความสูง 1,800 เมตรจากระดับน้ำทะเลและเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าหายากหลายชนิดบางชนิดใกล้สูญพันธุ์หรือเป็นสัตว์เฉพาะถิ่นหรือสัตว์ถิ่นเดียวเช่นช้างป่า
ทางแยกเข้าไปอีก 300 เมตรลาดชันขึ้นขึ้นที่ละน้อยตัววัดเป็นอาคาร 4 ชั้นใต้ถุนเป็นลานเอนกประสงค์รวมทั้งร้านขายของชั้นที่ 2 เป็นวิหารชั้นที่ 3 เป็นกุฏิส่วนโบสถ์จะอยู่ชั้นที่ 4 สร้างด้วยไม้สักและไม่มีมะค่ารวมทั้งไม้เกาจากเรือนไทยที่อยู่ธยาอ่างทองการจัดภูมิทัศน์ในวัดถือว่าสวยงามจากหลังเป็นเขาหินปูนสูงตระหง่านด้านหน้ามีบ่อน้ำและสวนตกแต่งด้วยหินไม้ตัดและไม่ประดับมูลค่าในการก่อสร้างประมาณ 30 ล้านบาท	ที่ถูกไฟไหม้นามาส่งเป็นเสนาสนะต่าง ๆ อาคารเสนาสนะ เสนาสนะของวัดเป็นอาคาร 4 ชั้นมีลักษณะสถาปัตยกรรมไทยใต้ถุนเป็นลานเอนกประสงค์รวมทั้งร้านขายของชั้นที่ 2 เป็นวิหารชั้นที่ 3 เป็นกุฏิโบสถ์อยู่ชั้น 4 สร้างด้วยไม้สักและไม่มีมะค่ารวมทั้งไม้เกาจากเรือนไทยและอยู่ธยาอ่างทองหลังคานามาส่งจากลำพูนช่างที่เข้าตัวเรือนรวมทั้งทำส่วนตัวเหงาบ้านลมและจั่วมาจากอยุธยาด้านหลังอาคารทรงไทยเป็นเขาหินปูนด้านหน้ามีบ่อน้ำมีสวนที่ตกแต่งด้วยหินไม้ตัดและไม่ประดับระหว่างทางเดินที่จะขึ้นไปชมถ้ำถ้ำมีอยู่ 7 - 8 ถ้ำบางถ้ำเป็นที่นั่งวิปัสสนาสำหรับพระภิกษุบางถ้ำเป็นถ้ำค้างคาวบางถ้ำมีหินงอกหินย้อยบนเขามิที่ราบกว้างมีต้นไม้หลายชนิดเช่นไม้ยางไม้มะค่าไม้เสลาเป็นต้นมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่บ้าง
วัดโดยสมเด็จพระเทพรัตนยอเดโชเสแกลงเป็น "สิริมหายาภูกุฎาคาร" ที่พระพุทธเจ้าทรงเทศน์โปรดมารดาแล้วเสด็จกลับสู่โลกมนุษย์ลงบันได 447 ขั้นซึ่งถือเป็นบันไดแก้วสู่สรวงสวรรค์บริเวณวัดสังกัสรัตนคีรีในวันนั้นประชาชนจะแต่งกายสวยงามและมาร่วมทำบุญกันอย่างพร้อมเพรียงนับเป็นงานประเพณีที่มีชื่อเสียงได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทุกปีจัดขึ้นในวันแรม 1 ค่ำเดือน 11 ตุลาคมของทุกปีตารางที่ ๔๔ ชื่ออำเภอที่ตั้ง	จังหวัดอุทัยธานี(Uthai Thani Provincial Cultural Office , 2018b)กล่าวว่าประเพณีงานดังกล่าวที่วัดสังกัสรัตนคีรีเป็นประเพณีสำคัญในวันออกพรรษาของชาวอุทัยธานีซึ่งจะจัดขึ้นในวันแรม 1 ค่ำเดือน 11 พระสงฆ์ประมาณ 200 - 300 รูปจะเดินลงบันไดจากยอดเขาเสแกลงมาด้วยพระพุทธรูปปางเสด็จจากดาวดึงส์ลงมารับบิณฑบาตข้าวสารจากพุทธศาสนิกชนที่ลานวัดโดยสมเด็จพระเทพรัตนยอเดโชเสแกลงเป็น "สิริมหายาภูกุฎาคาร" ที่พระพุทธเจ้าทรงเทศน์โปรดมารดาแล้วเสด็จกลับสู่โลกมนุษย์ลงบันได 449 ขั้นซึ่งถือเป็นบันไดแก้วสู่สรวงสวรรค์บริเวณวัดสังกัสรัตนคีรี 3. ความสะดวกสบายในการท่องเที่ยวพบว่ากรมคมนาคมการเดินทางสะดวกสบายถนนหนทางดีแต่ถ้าการบริหารการสาธารณสุขมีน้อยในตลาดมีการบริการเป็นรถสองแถวรถสามล้อรถรับจ้างในการให้บริการไม่ค่อยมีส่วนมากนักท่องเที่ยวจะขับรถยนต์ส่วนตัวมาท่องเที่ยวเองแต่โดยรวมด้านการบริการเพียงพอต่อจำนวนของนักท่องเที่ยวและมีการบริการที่เป็นกันเองส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจนอกจากนี้ที่พักต่างๆมีราคาไม่สูงสะอาดและมีความเป็นส่วนตัวในการบริการต่อนักท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องหลักการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(Tourism Authority of Thailand , 2018)ได้นำเสนอที่มีองค์ประกอบของการท่องเที่ยวกล่าวว่าการบริการการท่องเที่ยวที่รับรองการท่องเที่ยวเป็นอุปทานประเภทหนึ่งซึ่งไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวแต่เป็นบริการที่รองรับความสะดวกสบายและความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยวซึ่งในบางโอกาส

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
กับอุโบสถแต่ไม่มีวิสูตรคามสีมาเหมือนอุโบสถสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในปีพศ๑๘๐๐ตรงกับรัชสมัยพระมหาธรรมราชาที่๑ลิไทยพระมหากษัตริย์แห่งกรุงสุโขทัยสร้างพร้อมกับพระพุทธชินสีห์พระศรีศาสดาและพระเหลือพระพุทธชินราชได้รับการยอมรับว่าเป็นพระพุทธรูปที่มีพุทธลักษณะงดงามที่สุดองค์หนึ่งและยังเป็นพระพุทธรูปที่นิยมจำลองกันมากที่สุดในประเทศไทยนอกจากนี้ยังเป็นพระพุทธรูปที่ประชาชนชาวไทยศรัทธาและนิยมเดินทางมากราบไหว้มากที่สุด	พระพุทธชินราชประดิษฐานอยู่ ณ วิหารด้านตะวันตกในวัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหารจังหวัดพิษณุโลกสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในปีพ.ศ. 1900 ตรงกับรัชสมัยพระมหาธรรมราชาที่ 1 (ลิไทย)พระมหากษัตริย์แห่งกรุงสุโขทัยพร้อมกับพระพุทธชินสีห์พระศรีศาสดาและพระเหลือพระพุทธชินราชได้รับการยอมรับว่าเป็นพระพุทธรูปที่มีพุทธลักษณะงดงามที่สุดองค์หนึ่งและยังเป็นพระพุทธรูปที่นิยมจำลองกันมากที่สุดในประเทศไทย นอกจากนี้ยังเป็นพระพุทธรูปที่ประชาชนชาวไทยศรัทธาและนิยมเดินทางมากราบไหว้มากที่สุดองค์หนึ่งด้วยประวัติ. พระพุทธชินราชไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าสร้างในสมัยใดคงมีแต่พงศาวดารเหนือซึ่งเป็นเอกสารที่เล่าถึงตำนานเมืองเหนือเรื่องต่างๆสมัยกรุงศรีอยุธยาถูกเรียบเรียงขึ้นใหม่โดยพระวิเชียรปรีชา(น้อย)ในปีพ.ศ. 2350 ที่อ้างถึงกษัตริย์เชียงแสนพระนามพระเจ้าศรีธรรมไตรปิฎกเป็นผู้สร้างพร้อมกับการสร้างเมืองพิษณุโลกและพระพุทธรูปอีก 2 องค์คือพระพุทธชินสีห์และพระศรีศาสดาพ.ศ. 2409 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชนิพนธ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติการสร้างพระพุทธชินราชพระพุทธชินสีห์และพระศรีศาสดาในชื่อ"ตำนานพระพุทธชินราชพระพุทธชินสีห์และพระศรีศาสดา"ในหนังสือวรรณญาณวิเศษโดยใช้พงศาวดารเหนือในการอ้างอิงจึงทำให้มีเนื้อหาหลักคล้ายคลึงกันแต่เพิ่มเติมการสร้างพระเหลือเข้าไปและมีการระบุศักราชในการสร้างพระพุทธรูปทั้ง 3 องค์ไว้ดังนี้พระพุทธชินสีห์และพระศรีศาสดาหล่อในปีพ.ศ. 1498 และพระพุทธชินราชหล่อขึ้นในปีพ.ศ. 1500 (หย่อนอยู่ 7 วัน)พ.ศ. 2423 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสมเด็จพระ
ส่วนของนักท่องเที่ยวยุคใหม่มาท่องเที่ยววัดหนองขุนชาตินักท่องเที่ยวสามารถเดินท่องเที่ยวได้อย่างอิสระ๔๒๒๓พื้นที่มณฑลพายัพพระพุทธรูปจำลองภาพที่๔๘พื้นที่มณฑลพายัพพระพุทธรูปจำลองภาพที่๔๙พระพุทธรูปจำลองลักษณะเด่นพื้นที่มณฑลพายัพพระพุทธรูปจำลองพระพุทธรูปคือรอยประทับพระบาทของพระโคตมพุทธเจ้าอาจเป็นรอยหนึ่งข้างหรือทั้งสองข้างพระพุทธรูปที่มีสองรูปแบบคือเป็นรอยประทับตามธรรมชาติเช่นพบในหินและอีกประเภทคือพระพุทธรูปที่สร้างขึ้น	พระพุทธรูปตามรอยประทับพระบาทของพระโคตมพุทธเจ้าอาจเป็นรอยหนึ่งข้างหรือทั้งสองข้างพระพุทธรูปที่มีสองรูปแบบคือเป็นรอยประทับตามธรรมชาติเช่นพบในหินและอีกประเภทคือพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นมาพระพุทธรูปตามรอยประทับพระบาทนั้นจริงๆแล้วไม่ใช่รอยประทับพระบาทที่แท้จริงของพระโคตมพุทธเจ้าแต่เป็นการจำลองหรือเป็นรูปแทนอาจถือได้ว่าเป็นเจดีย์(พระธาตุเจดีย์)และเป็นรูปเคารพยุคแรกและเป็นสัญลักษณ์แทนพระองค์สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงอธิบายเกี่ยวกับรอยพระพุทธรูปว่าเกิดจากการประทับของพระพุทธองค์โดยตรงตามคติความเชื่อของศรีลังกาว่าชาวลังกามีความเชื่อว่าพระพุทธองค์ทรงประทับรอยพระพุทธรูปไว้ให้ประชาชนสักการบูชา 5 แห่งได้แก่อรอยพระพุทธรูปที่บนเขาสุมนภูธรรอยพระพุทธรูปที่บนเขาสุวรรณมาลิกรอยพระพุทธรูปที่บนเขาสุวรรณบรรพตรอยพระพุทธรูปที่เมืองโยนกและรอยพระพุทธรูปที่บนหาดริมแม่น้ำน่านรรมหาดิการบุขารอยพระพุทธรูปในประเทศไทยมีหลักฐานย้อนไปถึงสมัยทวารวดีต่อมาในสมัยสุโขทัยมีการสร้างรอยพระพุทธรูปที่จำลองมาจากยอดเขาสุมนภูธรในลังกาทวีปส่วนในสมัยอยุธยาได้มีการบูรณารอยพระพุทธรูปจำลองดังในยุคก่อนแต่มีการค้นพบและบูรณารอยพระพุทธรูปที่เชื่อว่าเป็นของจริงคือการค้นพบพระพุทธรูปที่สระบุรีส่วนความเชื่อเรื่องรอยพระพุทธรูปบริเวณลุ่มแม่น้ำโขงพบในตำนานอุรังคธาตุนิทานโดยสัมพันธ์กับเรื่องพญานาคเชื่อว่ารอยพระพุทธรูปเกิดจากการทูลขอของพญานาคต่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพื่อเป็นที่เคารพสักการบูชาแทนพระองค์ซึ่งพระพุทธองค์ก็ทรงประทานตามคำขอรอยพระพุทธรูปที่เกิดขึ้นมักมีรูปหรือถ้าพญานาคอวยพระพุทธรูปที่เชื่อว่าเก่า

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
มาพระพุทธบาทตามธรรมชาตินั้นจริงๆแล้วไม่ใช่รอยประทับพระบาทที่แท้จริงของพระโคตมพุทธเจ้าแต่เป็นการจำลองหรือเป็นรูปแทนอาจถือได้ว่าเป็นเจดีย์พระธาตุเจดีย์และเป็นรูปเคารพยุคแรกและเป็นสัญลักษณ์แทนพระองค์ผู้มาทำบุญในช่วงเทศกาลมาสการด้วยการติดแผ่นทองเพื่อเป็นการสักการบูชาเพื่อให้เกิดผลต่อชีวิตเป็นสิริมงคลและขอพรให้ประสบความสำเร็จและสิ่งที่พึงปรารถนาหมั่นกับการได้สักการบูชากับพระพุทธเจ้า	พระพุทธบาทคือรอยประทับพระบาทของพระโคตมพุทธเจ้าอาจเป็นรอยหนึ่งข้างหรือทั้งสองข้างพระพุทธบาทที่มีสองรูปแบบคือเป็นรอยประทับตามธรรมชาติเช่นพบในหินและอีกประเภทคือพระพุทธบาทที่สร้างขึ้นมาพระพุทธบาทตามธรรมชาตินั้นจริงๆแล้วไม่ใช่รอยประทับพระบาทที่แท้จริงของพระโคตมพุทธเจ้าแต่เป็นการจำลองหรือเป็นรูปแทนอาจถือได้ว่าเป็นเจดีย์(พระธาตุเจดีย์)และเป็นรูปเคารพยุคแรกและเป็นสัญลักษณ์แทนพระองค์สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาตราชานนท์ภวาทธงอธิบายเกี่ยวกับรอยพระพุทธบาทว่าเกิดจากการประทับของพระพุทธองค์โดยตรงตามคติความเชื่อของศรีลังกาว่าชาวลังกามีความเชื่อว่าพระพุทธองค์ทรงประทับรอยพระพุทธบาทไว้ให้ประชาชนสักการบูชา 5 แห่งได้แก่อรอยพระพุทธบาทบนเขาสมณภูธรอยพระพุทธบาทบนเขาสวรรณมาลิกรอยพระพุทธบาทบนเขาสวรรณบรรพตรอยพระพุทธบาทที่เมืองโยนกและรอยพระพุทธบาทบนหาดริมแม่น้ำน่านรรมทาคติการนุชารอยพระพุทธบาทในประเทศไทยมีหลักฐานย้อนไปถึงสมัยทวารวดีต่อมาในสมัยสุโขทัยมีการสร้างรอยพระพุทธบาทที่จำลองมาจากยอดเขาสมณภูฏในลังกาทวีปส่วนในสมัยอยุธยาได้มีการนุชารอยพระพุทธบาทจำลองดังในยุคก่อนแต่มีการค้นพบและนุชารอยพระพุทธบาทที่เชื่อว่าป็นของจริงคือการค้นพบพระพุทธบาทสระบุรีส่วนความเชื่อเรื่องรอยพระพุทธบาทบริเวณลุ่มแม่น้ำโขงพบในตำนานอุรังคธาตุนิทานโดยสัมพันธ์กับเรื่องพญานาคเชื่อว่ารอยพระพุทธบาทเกิดจากการทูลขอของพญานาคองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพื่อเป็นศิริมงคลแก่พญานาคองค์ซึ่งพระพุทธองค์ก็ทรงประทานตามคำขอรอยพระพุทธบาทที่เกิดขึ้นมัก
ศาลายังไม่มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแพร่หลายอย่างปัจจุบัน"วิหารอาคารที่ประดิษฐานพระพุทธรูปพระพุทธรูปชินราชเป็นพระพุทธรูปศิลปะสุโขทัยที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษคือกับอุโบสถแต่ไม่มีวิสูตรคามลิมามเหมือนอุโบสถสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในปีพศ๑๘๐๐ตรงกับรัชสมัยพระมหาธรรมราชาที่๑ลไทยพระมหาจักรพรรดิแห่งกรุงสุโขทัยสร้างพร้อมกับพระพุทธรูปชินราชพระศรีศาสดาและพระเหลือพระพุทธรูปชินราชได้รับการยอมรับว่าเป็นพระพุทธรูปที่มีพุทธลักษณะงดงามที่สุดองค์หนึ่งและยังเป็นพระพุทธรูปที่นิยมจำลองกันมากที่สุดในประเทศไทยนอกจากนี้ยังเป็นพระพุทธรูปที่ประชาชนชาวไทยศรัทธาและนิยมเดินทางมากราบไหว้มากที่สุดองค์หนึ่งด้วยประวัติ.พระพุทธรูปชินราชไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าสร้างในสมัยใดคงมีแต่พงศาวดารเหนือซึ่งเป็นเอกสารที่เล่าถึงตำนานเมืองเหนือเรื่องต่างๆสมัยกรุงศรีอยุธยาถูกเรียบเรียงขึ้นใหม่โดยพระวิเชียรปรีชา(น้อย)ในปีพ.ศ. 2350 ที่อ้างถึงจักรพรรดิเยี่ยงแสนพระนามพระเจ้าศรีธรรมไตรปิฎกเป็นผู้สร้างพร้อมกับการสร้างเมืองพิษณุโลกและพระพุทธรูปอีก 2 องค์คือพระพุทธรูปชินราชและพระศรีศาสดาพ.ศ. 2409 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชนิพนธ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติการสร้างพระพุทธรูปชินราชพระพุทธรูปชินราชและพระศรีศาสดาในชื่อ"ตำนานพระพุทธรูปชินราชพระพุทธรูปชินราชและพระศรีศาสดา"ในหนังสือวชิรญาณวิเศษโดยใช้พงศาวดารเหนือในการอ้างอิงจึงทำให้มีเนื้อหาหลักคล้ายคลึงกันแต่เพิ่มเติมการสร้างพระเหลือเข้าไปและมีการระบุศักราชในการสร้างพระพุทธรูปทั้ง 3 องค์ไว้ดังนี้พระพุทธรูปชินราชและพระศรีศาสดาหล่อในปีพ.ศ. 1498 และพระพุทธรูปชินราชหล่อขึ้นในปีพ.ศ. 1500 (หย่อนอยู่ 7 วัน)พ.ศ. 2423 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาปวเรศวริยา	พระพุทธรูปชินราชประดิษฐานอยู่ณวิหารด้านตะวันตกในวัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหารจังหวัดพิษณุโลกสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในปีพ.ศ. 1900 ตรงกับรัชสมัยพระมหาธรรมราชาที่ 1 (ลิไทย)พระมหาจักรพรรดิแห่งกรุงสุโขทัยพร้อมกับพระพุทธรูปชินราชพระศรีศาสดาและพระเหลือพระพุทธรูปชินราชได้รับการยอมรับว่าเป็นพระพุทธรูปที่มีพุทธลักษณะงดงามที่สุดองค์หนึ่งและยังเป็นพระพุทธรูปที่นิยมจำลองกันมากที่สุดในประเทศไทยนอกจากนี้ยังเป็นพระพุทธรูปที่ประชาชนชาวไทยศรัทธาและนิยมเดินทางมากราบไหว้มากที่สุดองค์หนึ่งด้วยประวัติ.พระพุทธรูปชินราชไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าสร้างในสมัยใดคงมีแต่พงศาวดารเหนือซึ่งเป็นเอกสารที่เล่าถึงตำนานเมืองเหนือเรื่องต่างๆสมัยกรุงศรีอยุธยาถูกเรียบเรียงขึ้นใหม่โดยพระวิเชียรปรีชา(น้อย)ในปีพ.ศ. 2350 ที่อ้างถึงจักรพรรดิเยี่ยงแสนพระนามพระเจ้าศรีธรรมไตรปิฎกเป็นผู้สร้างพร้อมกับการสร้างเมืองพิษณุโลกและพระพุทธรูปอีก 2 องค์คือพระพุทธรูปชินราชและพระศรีศาสดาพ.ศ. 2409 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชนิพนธ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติการสร้างพระพุทธรูปชินราชพระพุทธรูปชินราชและพระศรีศาสดาในชื่อ"ตำนานพระพุทธรูปชินราชพระพุทธรูปชินราชและพระศรีศาสดา"ในหนังสือวชิรญาณวิเศษโดยใช้พงศาวดารเหนือในการอ้างอิงจึงทำให้มีเนื้อหาหลักคล้ายคลึงกันแต่เพิ่มเติมการสร้างพระเหลือเข้าไปและมีการระบุศักราชในการสร้างพระพุทธรูปทั้ง 3 องค์ไว้ดังนี้พระพุทธรูปชินราชและพระศรีศาสดาหล่อในปีพ.ศ. 1498 และพระพุทธรูปชินราชหล่อขึ้นในปีพ.ศ. 1500 (หย่อนอยู่ 7 วัน)พ.ศ. 2423 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาปวเรศวริยา

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
พุทธบาทจำลองเป็นรอยประทับตามธรรมชาติเช่นพบในหินและอีกประเภทคือพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นมาพระพุทธรูปตามธรรมชาตินั้นจริงๆแล้วไม่ใช่รอยประทับพระบาทที่แท้จริงของพระโคตมพุทธเจ้าแต่เป็นการจำลองหรือเป็นรูปแทนอาจถือได้ว่าเป็นเจดีย์พระธาตุเจดีย์และเป็นรูปเคารพยุคแรกและเป็นสัญลักษณ์แทนพระองค์ผู้ที่มาทำบุญในช่วงเทศกาลมาสการด้วยการติดแผ่นทองเพื่อเป็นการสักการบูชาเพื่อให้เกิดผลดีต่อชีวิตเป็นสิริมงคลและขอ	พระพุทธรูปคือรอยประทับพระบาทของพระโคตมพุทธเจ้าอาจเป็นรอยหนึ่งข้างหรือทั้งสองข้างพระพุทธรูปแบบคือเป็นรอยประทับตามธรรมชาติเช่นพบในหินและอีกประเภทคือพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นมาพระพุทธรูปตามธรรมชาตินั้นจริงๆแล้วไม่ใช่รอยประทับพระบาทที่แท้จริงของพระโคตมพุทธเจ้าแต่เป็นการจำลองหรือเป็นรูปแทนอาจถือได้ว่าเป็นเจดีย์(พระธาตุเจดีย์)และเป็นรูปเคารพยุคแรกและเป็นสัญลักษณ์แทนพระองค์สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาตาดวังราชานุภาพทรงอธิบายเกี่ยวกับรอยพระพุทธรูปว่าเกิดจากการประทับของพระพุทธรูปโดยตรงตามคติความเชื่อของศรีลังกาว่าชาวลังกามีความเชื่อว่าพระพุทธรูปทรงประทับรอยพระพุทธรูปไว้ให้ประชาชนสักการบูชา 5 แห่งได้แก่อรอยพระพุทธรูปบนเขาสมณภูมिरอยพระพุทธรูปบนเขาสุวรรณมาลिरอยพระพุทธรูปบนเขาสุวรรณบรรพตรอยพระพุทธรูปบนเขาโยนกและรอยพระพุทธรูปบนเขาตริมแม่น้ำนันทมาลิดการบูชารอยพระพุทธรูปในประเทศไทยมีหลักฐานย้อนไปถึงสมัยทวารวดีต่อมาในสมัยสุโขทัยมีการสร้างรอยพระพุทธรูปที่จำลองมาจากยอดเขาสมณภูมิล่องกาฬิพสวณในสมัยอยุธยาได้มีการบูชารอยพระพุทธรูปที่จำลองดังในยุคก่อนแต่มีการค้นพบและบูชารอยพระพุทธรูปที่เชื่อว่าเป็นของจริงคือการค้นพบพระพุทธรูปที่สระบุรีส่วนความเชื่อเรื่องรอยพระพุทธรูปบริเวณลุ่มแม่น้ำโขงพบในตำนานอุรังคธาตุนิทานโดยสัมพันธ์กับเรื่องพญานาคเชื่อว่ารอยพระพุทธรูปเกิดจากการทูลขอของพญานาคต่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพื่อเป็นที่เคารพสักการบูชาแทนพระองค์ซึ่งพระพุทธรูปก็ทรงประทานตามคำขอรอยพระพุทธรูปที่เกิดขึ้นมักมีรูหรือถ้าพญานาค
ข้อมูลทรัพยากรของชุมชนจากเอกสารและงานวิจัยการสำรวจบริบทพื้นที่และประเมินคุณค่าและศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยการสืบค้นข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลองค์ความรู้ในเชิงกายภาพและคุณภาพทางนามธรรมของพื้นที่การสำรวจบริบทสภาพแวดล้อมและทรัพยากรวัฒนธรรมในชุมชนเพื่อให้เห็นบริบทสภาพแวดล้อมและทรัพยากรโดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเพื่อให้ทราบทรัพยากรเหล่านั้นมีคุณค่าที่เป็นจุดเด่นทางอัตลักษณ์ของชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงการ	โดยใช้น้ำของศิลปินจัดทำเป็นพิพิธภัณฑ์หอศิลป์หรือแกลเลอรีเพื่อเป็นสถานที่เรียนรู้และสถานที่ท่องเที่ยวในเชิงศิลปะร่วมสมัยเช่นพิพิธภัณฑ์บ้านดาหอศิลป์ปริมาน 2 การจัดการในลักษณะที่เป็นกลุ่มศิลปะสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของศิลปินในเชิงพื้นที่เพื่อทำงานศิลปะร่วมกันเช่นกลุ่มศิลปินสายน้ำกกกลุ่มศิลปินแม่น้ำโขงกลุ่มสล่าเมืองแพร่กลุ่มศิลปินจิตอาสา กลุ่มปายสี่แควผืนดินจินตนาการและ 3 การจัดการในลักษณะที่เป็นองค์กรทางศิลปะสร้างสรรค์ในจังหวัดภาคเหนือจะพบว่ามีองค์กรที่รวมกลุ่มกันดำเนินงานและได้พัฒนาเป็นองค์กรที่เป็นนิติบุคคลในรูปแบบของสมาคมและมูลนิธิเช่นสมาคมขัวศิลปะจังหวัดเชียงรายโรงเรียนสืบสานภูมิปัญญาล้านนาจังหวัดเชียงใหม่ 2 การพัฒนากระบวนการและวิธีการในการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์โดยการมีส่วนร่วมของวัดและชุมชนในกลุ่มจังหวัดในล้านนาเป็นการสร้างงานศิลปะชุมชนที่เป็นการนำศิลปะร่วมสมัยมาประสานเข้ากับอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นก่อให้เกิดเป็นงานศิลปะชุมชนเชิงสร้างสรรค์ที่ผ่านการปฏิบัติการร่วมกับวัดชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นแบบแผนในการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนได้แก่รูปแบบ PAR 3Es Model ประกอบด้วยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม 11 ขั้นตอนดังนี้ประการแรก E1 Education หมายถึงการศึกษาการสำรวจการประเมินคุณค่าและศักยภาพของทรัพยากรวัฒนธรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้ 1 การสืบค้นข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลองค์ความรู้ที่มีการศึกษามาก่อนในเชิงกายภาพและคุณลักษณะทางนามธรรมของพื้นที่ 2 การสำรวจบริบทสภาพแวดล้อมและทรัพยากรวัฒนธรรมในชุมชนด้วยการเดินสำรวจร่วมกับผู้นำชุมชนวาดแผนที่เดินดินและถ่ายภาพทรัพยากรวัฒนธรรมในชุมชน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
สามารถในด้านต่างๆค่อนข้างน้อยได้แก่วัดกัลยาณมิตรวัดไตรมิตรและวัดชนะสงครามเป็นต้นจากการสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดพบว่ารูปแบบและแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและการจัดการท่องเที่ยวมีรูปแบบได้แก่รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแนวพุทธรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาความรู้เชิงนามธรรมการเรียนรู้และรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิง	เพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนดังกล่าวจึงจัดให้วัดเป็นอีกหนึ่งในเส้นทางของการท่องเที่ยวผลจากการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวของวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในสังคมไทยพบว่าเส้นทางท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมมีความน่าสนใจทุกด้านเช่นความงามด้านพุทธศิลป์มีการจัดการเชิงพระพุทธศาสนาวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการปฏิบัติธรรมและกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาวัดที่มีฐานศรัทธาความเชื่อในพระพุทธศาสนาเช่นความเชื่อพระพุทธรูปคัมภีร์ลือลือความเชื่อเรื่องตำนานอุรังคธาตุความเชื่อเรื่องพระธาตุประจำปีเกิดความเชื่อเรื่องตำนานคัมภีร์วัดที่มีการพัฒนาในเชิงบูรณาการระหว่างหลักพุทธธรรมกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นรวมทั้งวัดที่เป็นแหล่งประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนาและประวัติศาสตร์ของบ้านเมืองนอกจากนี้เส้นทางของวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาคต่างๆในประเทศไทยนั้นยังมีเส้นทางใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวิถีชุมชนในท้องถิ่นต่างๆอีกด้วย 9 นอกจากนี้แล้วยังพบว่ารูปแบบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงพุทธที่มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมในประเทศไทยมีรูปแบบที่เหมาะสมประการคือรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแนวพุทธรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงพระพุทธศาสนาในรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งประการดังกล่าวนี้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้ความสนใจเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงพระพุทธศาสนามีแนวโน้มว่านักท่องเที่ยวมีจำนวนเพิ่มสูง
และกรณีตัวอย่างกรุงเทพมหานคร๕๕๖ชนิดนิลพานิชและคณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบทนทบุรีโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช๒๕๓๒วันรักษ์มิ่งมณีนาถในการพัฒนาชนบทไทยกรุงเทพมหานครโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์๒๕๓๓นรินทร์ชัยพัฒน์พงศาการมีส่วนร่วมหลักการพื้นฐานเทคนิคและกรณีตัวอย่างเชียงใหม่ 598 Print ๒๕๕๖ชนิดนิลพานิชและคณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบทนทบุรีโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช๒๕๓๒สาคินิตยบุญชูการพัฒนาชุมชนการมีส่วนร่วมของประชาชนกรุงเทพมหานครสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย	มาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเมืองแบบสลัวทาวน์นั้นโดยผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะหัวข้อที่ได้คะแนนระดับมากที่สุดจากการสรุปการวิเคราะห์พื้นที่วิจัยในการเลือกคือบ้านป่าหล่มแก่งตอนจวนตำบลอนช้างอำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่นเพราะมีปัจจัยดังนี้เอกสารอ้างอิงจากรัฐประดา 2545 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลวัฒนธรรมองค์การลักษณะสร้างสรรค์ความพร้อมขององค์การกับความยืดหยุ่นผูกพันขององค์การตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลจิตเวชวิทยานิพนธ์ปริญาหมาบัณฑิตสาขาการบริหารการพยาบาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีที่๘ฉบับที่๓๓มกราคมมิถุนายน๒๕๔๙ 222 วารสารศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่นชนิดนิลพานิชและกุลธรรณางพศธร 2532 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบทในเอกสารการสอนชุดวิชาความรู้ทั่วไปสำหรับการพัฒนาระดับตำบลหมู่บ้านหน่วยที่ 8 พิมพ์ครั้งที่ 3 นนทบุรีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชธีรยุทธบุญมี 2551 การปฏิวัติสังคมศาสตร์ของโซซูร์เส้นทางสู่โพสโตโมเดิร์นนิคมกรุงเทพภาควิชาบริหารนรินทร์ชัยพัฒน์พงศา 2546 การมีส่วนร่วมหลักการพื้นฐานเทคนิคและกรณีตัวอย่างกรุงเทพฯ 598 Print นรินทร์จวงวุฒิเวศย์ 2527 กลวิธีแนวทางวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชุมชนกรุงเทพฯดัดดีโสภาการพิมพ์นรินทร์จวงวุฒิเวศย์ 2527 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนากรุงเทพมหานครสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดลวันชัยวัฒนศัพท์ 2546 เอกสารบรรยายการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาองค์กรชลบุรีกรองรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์กรมสวัสดิการคุ้มครองแรงงานกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมวันรักษ์มิ่งมณีนาถในการพัฒนาชนบทไทยกรุงเทพมหานครโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2531 สุนิรัตน์ไม้ทิม 2554 ลำพูนเมืองสบายสบายเมืองในฝันของกระทรวงวัฒนธรรมกรุงเทพฯผู้จัดการ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
มีส่วนร่วมของชุมชน"วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดปีที๑๔ฉบับที่๑มกราคมเมษายน๒๕๖๓ชัยภูมิลีและคณะ"การพัฒนารูปแบบการจัดการแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนเพชรพิทยาคมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต๔๐"วารสารเซนตจ้อหัน๒๕๖๓๒๖๓๖๗คำพิเศษเพ็ญวันสวรรค์"แนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้เขตป่าสงวนแห่งชาติดงหัวสาวพื้นที่บ้านน้ำปากเมืองปทุมพรข่วงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว"วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม	ได้กล่าวไปจึงจำเป็นต้องการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาดต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายทั้งประชาชนในเมืองในชนบทและผู้บริหารโดยเริ่มต้นที่ตนเองและท้องถิ่นของตนร่วมมือกันทั้งภายในประเทศทั้งภาครัฐภาคเอกชนและประชาชนรวมถึงจำเป็นต้องให้ความรู้ในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่จะให้ประโยชน์แก่มนุษย์ในแง่มุมต่างๆอย่างทั่วถึงและที่สำคัญควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ช่วยกันดูแลรักษาให้คงสภาพเดิมไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรมเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคมรวมถึงประโยชน์ต่อส่วนรวมทั้งสังคมและประเทศชาติอีกด้วยเอกสารอ้างอิงกรมป่าไม้ 2562 การป่าไม้ในประเทศไทย กรุงเทพมหานครกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคำพิเศษเพ็ญวันสวรรค์รงค์ฤทธิ์โสภณและอุทัยโคตรดก 2561 แนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้เขตป่าสงวนแห่งชาติดงหัวสาวพื้นที่บ้านน้ำปากเมืองปทุมพรข่วงจำปาสักสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาววารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 5 ฉบับพิเศษ 3140 ณัฐวรรณสุนทรวิทธิโชติ 2556 การศึกษาสภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตตำบลสามัคคีตกรณศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประชาชนวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยารัชชัยสันติสุข 2549 ป่าของประเทศไทยกรุงเทพมหานครสำนักหอพรรณไม้ภูมิวิทยกิจดิพัฒนกุลและคณะ 2559 แนวทางการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างมีส่วนร่วมวารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 6 3 6781 ชัยศรีแก้วสุรลิขิต 2548 เอกสารชุดการสอนนิเวศวิทยา